

Коментари [Добави коментар](#)

11 август 2017 г. 23:10:42

harry

Законово основание

Правилникът няма законово основание - никъде в него не е посочено въз основа на кой закон или за приложението на кой закон се издава. Как тогава изобщо може да съществува, още по-малко да се изменя и допълва?

11 август 2017 г. 23:53:33

Рени Стоянова

Още през 2006-08 г. работна група от експерти е установила, че правилникът е незаконосъобразен

Из офиц. писмо от МВнР, 19.03.2013 г.:

(сканиран оригинал: http://www.softisbg.com/rennies_blog/translation-business/MVnR_12PR-1149_21032013.pdf)

„В същото време, бихме искали да Ви информираме, че въпросът за реда по който Правилника може да бъде изменен или отменен е дискутиран нееднократно между компетентните по въпроса администрации. Последното такова обсъждане е било проведено в периода 2006 г. – 2008 г. когато е била сформирана нарочна за целта Междуведомствена работна група с представители на Министерство на външните работи, Министерство на правосъдието, Министерство на образованието и науката, Министерството на държавната администрация и държавната реформа. Изразеното тогава единодушно становище на експертите в Междуведомствената група съдържа следните изводи:

- Правилникът за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа противоречи на действащата нормативна уредба и поради тази причина не може да бъде изменен и допълван. Правилникът няма законово основание за издаване и не съответства на разпоредбите на Закона за нормативните актове;
- Уредбата на статута на преводачите може да стане само чрез закон, но нито една от държавните институции (МВнР, МП, МОМН) не поемат ангажимент сами да изработят такъв проект. Това би трябвало да се извърши от специалисти, с каквито посочените ведомства не разполагат. Основна роля в изготвянето на нов нормативен акт трябва да имат Съюза на преводачите и Асоциацията на преводачите, както и от регистрираните юридически лица с нестопанска цел – различните асоциации на преводаческите агенции и фирми;
- Удостоверяването на подписа на преводача от страна на МВнР е дейност, която не би следвало да се извършва от ведомството, не е законосъобразна и следва да бъде прекратена. Съобразно Закона за нотариусите и нотариалната дейност и съответните разпоредби на ГПК, заверката на подписа на преводача трябва да се извършва от нотариусите;

– Относно последващо удостоверяване на извършен в България превод, предназначен за чужбина, е било изразено становище, че това може да се извършва посредством заверка „апостил“ на МП, с който се потвърждава предходна нотариална заверка на подписа на преводача. Министерството на външните работи декларира своята готовност за ново обсъждане на проблема и намиране на решение, но съвместно с други компетентни по въпроса ведомства, сдружения на преводачите и на фирмите, занимаващи се с преводаческа дейност, без обаче да се вменява на ведомството задължението то да предложи и изработи само съответната правна регламентация на обществени отношения, които излизат извън кръга на неговите правомощия и компетенции.

София, 19.03.2013 г.

19.3.2013 г.

(Печат: Министерство на външните работи, Република България)

X(Подпис, не се чете)

Иван Сираков

Постоянен секретар

[Вярно с електронно подписания оригинал]“

12 август 2017 г. 00:40:27

harry

МВНР не е орган, компетентен да регулира преводаческата дейност у нас

Единственото място, където в Устройствения правилник на МВНР се споменава думата „преводи“, е в чл. 45, ал. 2, т. 5, където се казва, че Дирекция „Държавен протокол“ „осигурява логистиката и преводите при всички официални и неформални работни посещения и срещи на министъра, заместник-министрите, постоянния секретар, главния секретар, генералните директори и директорите“. Тези преводи обаче нямат нищо общо с официалните преводи. А те явно са извън компетенциите на МВНР, понеже в посочения Устройствен правилник никъде повече не се споменава думата „преводи“, т.е. МВНР не е орган, компетентен да регулира преводаческата дейност у нас, включително и официалните преводи. Ако този въпрос не се уреди, не виждам на какво законово основание МВНР изобщо ще поддържа и списък на преводачи

12 август 2017 г. 00:59:07

harry

Правилникът за легализациите... не се прилага в случаите по Хагската конвенция

Правилникът за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа в частта относно преводите (чл. 2а и Глава Трета) се отнася само до документи, които преди това са легализирани по реда на Глава Втора (чл. 18, ал. 1 от Правилника). Съгласно Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, ратифицирана от РБ през 2000 г. и в сила от 2001 г., всеки документ със заверка "апостил" е освободен от изискването за легализация. Следователно за представен със заверка „апостил“ документ не

се изисква легализация, а след като не се изисква легализация, не се прилага Правилникът, т.е. официалните преводи на документи с поставен апостил не могат да се уреждат с този Правилник. Ако това не се уреди, не виждам законово основание МВнР да поддържа списък на преводачи, извършващи официални преводи на документи, заверени с апостил.

12 август 2017 г. 02:04:12

Prevodach

Дублиране на консултацията? С каква цел?

Защо тази обществена консултация е публикувана на две различни страници? Това е другият линк, на който колеги коментират: <http://strategy.bg/PublicConsultations/View.aspx?lang=bg-BG&Id=2886> . Най-вероятно там коментарите ни ще се затрият и надали някой ще ги прочете. Ние си мислим, че коментираме, че някой ще ни чуе, а то ще излезе, че страницата е бутафорна.

12 август 2017 г. 02:24:24

tzetz

Такова нещо ще създаде проблеми, а не облекчения.

Уважаеми господа,

наблюденията и контактите ми с хора, занимаващи се с преводачески труд, не ми позволяват да не изразя гръжданската ми позиция, във връзка с така формулираното предложение:

Такива промени могат само да утежнят административната тежест и да създадат много допълнителни прблеми и физически, географски даже и финансови пречки, пред преводачите и бизнеса, защото:

1. На нотарусите и сега са вменени множество задължения, в следствие на които опашките пред офисите им са големи. Особено в малките градове.
- 2, Преводачите на свободна практика, които работят с множество фирми, наместо спокойно да се грижат за добрият превод, трябва да загубят неимоверно много време в чакане по гореспоменаните опашки, в бавенето по поставянето на самите заверки и в тичане по офиси на куриери. А загубеното време е пари, въпросът е кой ще го плати. Най-вероятно, това ще да е г-н Клиента, който според вас "ще пести".
3. Документите пак ще трябва да вървят до София за поставяне на Апостил. А в случай, че преводачът е в друг град - допълнителен куриер и от/до тази дестинация.

Грубата сметка, показва, че тези 5 лв. без ДДС ще е добре, ако станат само 50 лв.

Отделно, нотариусите не са упълномощени да псоставят заверки на английски език, например. Поставената заверка на български трябва да бъде след това преведена от същия преводач, чийто подпис отново трябва да е нотариално заверен, и новата заверка преведена и отново

нотариално заверена и т. н., като в приказката за попа и кучето. Теоретично казано.

4. Новите правила неправомерно облагодетелстват нотариусите, като законово им се осигурява още повече гарантирана работа и клиенти за заверки, т. нар. "хляб", което обезценява съвсем усиллията и годините учене във филологически факултети, защото преводачът се "потти" по-дълго за 5 лв без ДДС, а завършилият правен факултет ги прибира с един подпис и печат. При това този доход му го дава и гарантира законът!

5. Фирмата X, ако не заведе преводача лично с ескорт до нотариуса, за да заплати придружаващия тези 5 лв., трябва да търси начин да ги изпрати на преводача и то преди извършването на заверката, а хонорара след това. Сложно, нали?

И накрая, въпросното удостоверение от МнВР, кето преводача ще трябва да покаже на нотариуса, създава допълнително обременение и е напълно безсмислено, при положение, че нотариуса може сам да провери онлайн в базата на министерството.

От практическа гледна точка, подобно предложение може само да усложни нещата и да ги направи по скъпи и за гражданите, и за фирмите за преводи, и най-вече за самите преводачи!

12 август 2017 г. 08:28:32

Ilka Encheva

Собствен печат и показване на професионална ангажираност

1. В останалите държави преводачите разполагат със собствени печати и нито клиентите, нито преводачите губят време, за да се заверява подпис при нотариус. Заверката при нотариус ще оскъпи услугата за клиентите.

2. Предлагам всеки заклет преводач, получил печат, да води дневник, в който да се документира всеки превод на заверен от него документ (само номера на документа) + копие на платежния документ към клиента. Този дневник да се проверява всяка година от органа, издал му печата, и ако преводачът не извършва такива преводи през годината и не издава фактури – да му се отнема правото да бъде заклет преводач.

3. В момента сред филолозите заклетите преводачи могат да бъдат само колегите, които са с оценка над 4,50 от държавните изпити по език в дипломата по Филология, и това е напълно достатъчен критерий. За тези, които нямат оценка 4,50 по език – би било добре да им се даде шанс да станат заклетите преводачи, като се явят на изпит.

12 август 2017 г. 10:49:01

mbullock

Конкретно предложение

Имам следните въпроси:

1. Как предлагате да се процедира, ако преводачът не е в същото населено място, където е офисът на агенцията, клиентът и нотариусът? А ако въпросният документ трябва да се внесе и за апостил в НАЦИД или МП?
2. Ако се превежда и легализира документ за чужбина: Преводачът носи превода при нотариус за заверка, след това преводът (в този му вид) се прикачва към оригинала, обаче печатът на нотариусът ще остане непреведен. Това няма ли да създаде проблем в чужбина?
3. Българските нотариуси имат ли право да заверяват документи на чужд език?

Мнението ми за предложените промени:

Предложените промени са неадекватни, защото предлаганият не познава в детайли естеството на работата, за която се отнасят. Ако се въведат тези промени, ще се създадат още повече неудобства за:

- бизнеса - няма да може да ползва добрите си преводачи, а трябва да се ограничи с наличните преводачи, живеещи в същото населено място, цената за легализация ще се повиши, защото трябва да се заплати такса на преводача за посещението му при нотариуса, както и да се компенсира за загубеното му време.

- преводачите - не могат да работят с всички български агенции

- клиентите - цената за легализация ще се повиши, въпреки твърденията, че таксата ще се намали от 15 на 6 лв. (Предлаганият промените не знае, че се ползват куриери, на които се заплаща)

Предлагам:

Да се въведе единен регистър на преводачите, одобрени от МВнР, както и да се даде правото на всеки преводач да подписва преводите си с електронен подпис.

12 август 2017 г. 12:14:12

harry

Правилникът за легализациите... е неприложим и в случай на действащ договор за правна помощ

Съгласно чл. 25 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, разпоредбите на правилника са задължителни, доколкото в сключени спогодби и споразумения с други страни не се предвижда друго. В случай, че има действащ договор за правна помощ, приложими са правилата, уговорени с този договор. Следователно, документ от страна с действащ договор за правна помощ не се нуждае от легализация, а след като не се изисква легализация, не се прилага Правилникът, т.е. официалните преводи на документи от страни, с които България има действащ договор за правна помощ не могат да се уреждат с този Правилник. Ако това не се уреди, няма да има законово основание МВнР да поддържа

списък на преводачи, извършващи официални преводи на документи от страни, с които България има действащ договор за правна помощ.

12 август 2017 г. 12:29:55

harry

Преводът е дейност *intuitu personae*, с оглед на личността

За извършване на официални преводи оторизация може да се дава само поименно на физически лица с необходимата квалификация, тъй като преводът е дейност *intuitu personae*, с оглед на личността, а не на юридически лица (търговски дружества, агенции за преводи). Затова предложеното изменение на чл. 18, ал. 1, „Министерството на външните работи поддържа списък на физически и юридически лица, които могат да извършват преводи...“ би трябвало да се гласи: „Министерството на външните работи поддържа списък на физически лица, които могат да извършват преводи...“. Друг въпрос е законово основание МВНР да поддържа такъв списък - нито Правилникът има законово основание, нито МВНР е компетентен орган да регулира преводаческата дейност, включително и официалните преводи (вижте първите ми два коментара тук).

12 август 2017 г. 12:54:37

Javor

След проведен разговор с г-жа Ахмедова

След проведен телефонен разговор с г-жа Ахмедова, стана ясно че външно министерство няма никаква идея как ще се случат нещата за напред. При зададен въпрос, как нотариусите ще заверяват, примерно китайски превод с българска заверка и как тази българска заверка ще се приема в останалите страни, отговорът и беше че това си е работа на нотариусите. Второ ако в дадено населено място няма даден преводач, как ще облекчат гражданите, отговорът и беше, че гражданина сам да се оправя. Тях ги интересувало масовите случаи. И МОЖЕ БИ НАЙ-ВАЖНОТО- Прочетете докладите и проектите изготвени от експертите на външно министерство. В тях е пояснено, че последици за малкия и среден бизнес нямамо да има.

12 август 2017 г. 13:13:37

Daniela Kyorcheva

НЯКОИ СЪОБРАЖЕНИЯ ОТ ДЪЛГОГОДИШНА ПРАКТИКА

1. При документи от чужбина с поставен апостил от съответната държава, т.е. когато се прави превод от чужд на български език, защо е необходимо различни институции (общини, дирекции на МВР (паспортни служби), инспекторати по образованието и т.н.) да изискват заверка на подписа на преводача от Консулски отдел на МВНР, в която изрично се посочва, че не носи отговорност за верността на превода? Не е ли възможно списъкът с регистрираните (със спесимен на подписа) преводачи да бъде достъпен за съответните институции и те сами да направят справка? Освен това с подписа си преводачът (и агенцията) гарантира верността на превода и в случай на претенции от страна на клиент или институция носи отговорност като физическо лице, като може да бъде проверена и автентичността на подписа му.

Отпадането на такава заверка **НАИСТИНА** би спестило разходи и време за гражданите и за преводачите.

Ако все пак предложението нотариусите по места да заверяват подписа на преводачите има известно предимство, то **ЗАДЪЛЖИТЕЛНО** трябва да става без да се налага преводачът всеки път да се явява лично за подписването пред нотариуса. Най-добрият вариант според мен е нотариусите да имат достъп до списъка с регистрираните в МВнР преводачи или в краен случай да е възможно преводачът да направи еднократно спесимен пред съответния нотариус, след което подписът му да се заверява неприсъствено (както сега го прави Консулския отдел). Това обаче означава обвързване с определен(и) нотариус(и).

2. При български документи, предназначени за представяне в чужбина, т.е. при превод от български на чужд език, възникват няколко неясни момента:

- Българските нотариуси нямат право да заверяват подпис, нито документ, при текст на чужд език (поне такова обяснение съм получавала от тях). Как ще заверяват подписа на преводача под текст (и заверка на самия преводач) на чужд език?

- Заверката на нотариуса, която ще бъде на български език, как ще бъде „разчетена“ в чужбина?

ТРАЙНО РЕШЕНИЕ ЗА ПРЕВОДИТЕ И ПРЕВОДАЧИТЕ

Сертифициране на всеки преводач с номер с определена валидност (напр. две години), който да се подновява автоматично, освен ако преводачът не пожелае да бъде прекратен.

Преводачът ще може да посочва този номер при заверката на превода и трябва да има достъпен онлайн регистър, в който това да се проверява. Добре е вече регистрираните преводачи да получат такъв номер след подаване на заявление за това и БЕЗ да им се налага допълнителна административна и финансова тежест. За сертифициране на нови преводачи може да се използва досегашната процедура, но още по-добре би било това да става и с явяване на подходящ изпит, тъй като само наличието на диплома/удостоверение с определена оценка не означава добър преводач. Има много добри преводачи, които не притежават съответните дипломи.

Такова сертифициране трябва да се обмисли по-добре и да се „облече“ в законова форма, но във всички случаи да бъде в тази посока – преводачът носи лично отговорност за превода и не е необходимо някой специално и допълнително да удостоверява подписа му.

12 август 2017 г. 16:47:51

harry

Заверката на подписа на преводача от нотариус - гаранция ли е против фалшифициране на подписа?

Досега подписът на преводача беше заверяван неприсъствено в МВнР. Тази дейност не беше регламентирана нито от Правилника, нито от Тарифа № 3 към Закона за държавните такси, нито от който и да било друг нормативен акт. Според Омбудсмана „Необходимо е [...] практиката по т. нар. неприсъствено удостоверяване на подписи на преводачи да бъде прекратена“ (вж. Доклад за дейността на Омбудсмана на Република България през 2013 г.,

стр. 192). Неприсъственото удостоверяване на подписа наистина трябва да се отмени, защото е незаконно и дори може да е престъпление. При присъствено заверяване на подпис има голяма възможност и вероятност за фалшификация на подписа или най-малкото за злоупотреба с автентичен подпис. Спесимен не е необходим при присъствено заверяване на подписа пред нотариус, понеже той има директен достъп до базата на МВР. Банките използват спесимени при корпоративни клиенти, но те служат за сравнение на подписа от спесимена с подписа на клиента, който се подписва пред служител на банката присъствено.

За използване на електронен подпис от преводачите има сериозни пречки. Първо, преводачът, за да направи официален превод, трябва да види непосредствено оригинала на документа или оригинално заверено копие. В случая това трябва да е сканирано копие, а то би трябвало да бъде заверено с електронен подпис от съответно компетентно лице, напр. нотариус. Не знам обаче нотариусите у нас да извършват такава услуга. Когато преводачът направи превода и го завери с електронния си подпис, той трябва да разполага с необходимия софтуер, с който да капсулира заедно сканираното електронно заверено копие и електронно заверения официален превод. Такъв софтуер работи само под Windows, а все повече хора използват други операционни системи - предимно Mac OS X, Android, Linux дистрибуции и др. Освен това, поддръжката на електронен подпис под не-Windows операционна система и с не-Internet Explorer браузър вече е почти невъзможно в България, понеже нашите доставчици на удостоверителни услуги не са смятани за достатъчно надеждни от разработчиците на браузри и те не допускат използване на български електронни подписи в техните браузри, а именно те са средата, в която се инсталират и основно функционират електронните подписи.

За съжаление обаче и присъствената заверка на подписа на преводача от нотариус може да бъде опорочена много лесно, като имаме предвид ширецата се безотговорност. Имам опасения, че собственици на агенции ще намерят начин да се сближат с някой нотариус и той да погледне през пръсти и завери присъствено подписа на някой преводач, без той дори и да подозира. Не е изключено дори някой да прибегне и до услугите на селски кмет, „завеждащ нотариална служба“ в някое кметство, което се намира на десетки или стотици километри от населеното място на преводача. Тази опасност може да бъде намалена единствено като в списъка на преводачите, които извършват официални преводи, бъдат включени изключително физически лица, които лично, без никакви посредници, да отговарят за заверката на подписите си.

Пет години отказвам да сключа договор с МВНР или да бъда регистриран в МВНР за извършване на официални преводи най-вече защото никой не може да ми гарантира безопасността на подписа ми, т.е. няма гаранция, че някой няма да използва подписа ми без мое знание и съгласие.

Някои преводачи, може би, нямат нищо напротив да изпращат на агенциите за преводи бели подписани листи, дори са съгласни някой да ги подписва. Това обаче може и да е престъпление или да доведе до престъпление.

12 август 2017 г. 17:18:31

Javor

Заверката на подписа на преводача от нотариус - гаранция ли е?

Да попитам, кой ще следи за качеството на преводите?

12 август 2017 г. 18:17:16

Рени Стоянова

Колеги, мислете, преди да пишете! Консултирайте се с адвокат!

Стигнахте дотам, да предлагате нотариусите да извършват неприсъствено удостоверяване на подпис! Това е грубо нарушение на ЗННД, колеги! Ако нотариус го извърши, подлежи на наказателна отговорност и заличаване от регистъра на нотариусите!

Друго. Писали сте, че нотариусът не може да заверява преводи на чужд език. Нотариусът, колеги, не заверява преводи, а удостоверява, че ПОДПИСЪТ е на лицето, което се е явило в кантората и се е ПОДПИСАЛО пред него. Това е, което прави нотариусът!

Трето. Тревожете се, кой щял да преведе заверката на нотариуса. Няма нужда да се превежда, колеги. Документът се изпраща в чужбина, придружен с превод и заверен от нотариуса под подпис на преводача. В чужбина остава да преведат само нотар. заверка ан подписа. Тук има един малък проблем – за да се признае в чужбина и да подлежи на офиц. превод, самата нотариална заверка трябва да е заверена с апостил от Мин. на правосъдието. Това ни връща на старото положение – оскъпена и бавна процедура, само че вместо в КО, в МП. Нооо- пак е по-добре от сегашното!

Хайде стига вече с това фалшифициране на преводачески подписи! Или по-лошо – с практиката по изпращане на предварително подписани бели листи! Свикнали сте така, имате си доверие, но не е редно, а и е опасно. Какво чакате? Някой преводач да изреве, че е получил запис на заповед за десетки хиляди, несъменно носеща неговия подпис – положен предварително върху бял лист, уж за разпечатване на преводите му в агенцията на другия край на България?!?

Правилното решение действително е създаване на публичен регистър с имената на заклетите преводачи, които да имат право да заверяват САМИ преводите си с подпис и личен печат с уникален номер от публичния регистър, без никой повече да ги доверява след тях. Това отдавна е направено в много страни и е най-удобно. Сега го обещават и у нас. Нооо - не става лесно. Просто няма желаещи да се включат в регистър на заклетите преводачи.

Нали видяхте какво стана с наредбата за съдебните преводачи от 2014? Знаете ли по колко преводача има в списъците на съдилищата? По 3-4, макс. 7-8, колеги! И то предимно с английски и руски. Затова съдилищата и прокуратурите продължават да търсят услугите на агенциите и си мълчат, дори да разберат, че в офертите за търговете фигурират имената на квалифицирани преводачи, а после превеждат неквалифицирани.

12 август 2017 г. 18:23:04

Рени Стоянова

Колеги, консултирайте се с адвокат, преди да пишете!

Колеги tzetz,mbullock, Javor & Daniela Kyorcheva, консултирайте се с адвокат, преди да пишете! Моля ви, недейте да предлагате нотариусите да извършват неприсъствено удостоверяване на подписи, защото това е грубо нарушение на ЗННД. ЗННД означава Закон за нотариусите и нотариалната дейност. Има и наредба към него – Наредба № 32 за архивите за нотариусите.

Друго. Писали сте, че нотариусът не може да заверява преводи на чужд език. Нотариусът, колеги, въобще не заверява преводи, а удостоверява, че ПОДПИСЪТ е на лицето, което се е явило в кантората и се е ПОДПИСАЛО пред него. Това е, което прави нотариусът!

Трето. Тревожете се, кой щял да преведе заверката на нотариуса. Няма нужда да се превежда, колеги. Документът се изпраща в чужбина, придружен с превод и заверен от нотариуса подпис на преводача. В чужбина остава да преведат само нотар. заверка на подписа. Тук има един малък проблем – за да се признае в чужбина и да подлежи на офиц. превод нотариалната заверка, самата тя трябва да е заверена с апостил от Мин. на правосъдието. Това ни връща на старото положение – оскъпена и бавна процедура, само че вместо в КО, в МП. Е, пак е по-добре от сегашното с фалшификациите на агенциите.

Та да си дойдем на въпроса. Става дума именно за номерата на агенциите с подписите на преводачите. Как се появяват преводаческите подписи върху преводите, които агенциите получават по имейла от други градове и разпечатват в офиса си? Изпращат ли преводачите предварително подписани бели листи, а? Сканирате ли се подписите им? Върху колко превода стоят подписи на преводачи, които дори не подозират, че са ги “извършили”?Разбирам, че всички така сте свикнали, че си имате доверие, но не е редно, а и е опасно. Много пъти сме говорили за това.

Радвам се, че вече всички признават, че правилното решение е създаване на публичен регистър с имената на заклетите преводачи, които да имат право да заверяват САМИ преводите си с подпис и личен печат с уникален номер от публичния регистър, без никой повече да ги доверява след тях. Това отдавна е направено в много страни и е най-удобно. Сега го обещават и у нас. Нооо - не става лесно, колеги. Просто няма желаещи да се включат в регистър на заклетите преводачи. Нали видяхте какво стана с наредбата за съдебните

преводачи от 2014? Ако отидете на сайтовете на съдилищата и проверите колко преводача има в списъците им с вещи лица, ще видите, че са по 3-4, макс. 7-8, колеги! Предимно с английски и руски, малко немски, френски и испански, тук-там турски и гръцки и в единични случаи - иврит. Затова съдилищата и прокуратурите продължават да търсят услугите на агенциите и си мълчат, ако разберат, че в офертите за търговете фигурират имената на квалифицирани преводачи, а после им превеждат неквалифицирани.

Специално към Javor, за качеството на официалните преводи ще се грижат самите заклетни преводачи и професионалните им сдружения.

12 август 2017 г. 19:37:55

Iteneva

Проектът е направен без консултации с основните участници в процеса, а именно преводачите и преводач

Считам, че предложеният проект е направен без консултации с основните участници в процеса, а именно преводачите и преводаческите агенции. Статутът на преводача в България не е дефиниран. В досегашната процедура, преводач може да подписва документ, който ще се легализира, единствено ако е част от фирма, която е сключила договор с МВНР. Преводачът подписва клетвена декларация пред нотариус и след това фирмата подава списък с преводачите си и декларациите с подписите им на съответния отдел в МВНР. Тоест, вече има клетвена декларация пред нотариус, какво налага необходимостта за всеки превод да се ходи при нотариус при новия проект? Това изключително ще утежни работата на преводачите, които трябва да губят време. Това ще оскъпи услугата, защото ще има съответните нотариални такси, които не се знае какви като размер ще бъдат. Много често при нотариусите се чака дълго, с какво ще бъде възмездено това изгубено време и на преводача, и на клиента? Досегашната практика работи успешно през годините. Идеята да се улеснят хората, които имат нужда от подобна услуга, всъщност може и твърде вероятно ще доведе до утежняване на ситуацията.

13 август 2017 г. 00:01:14

Javor

Преводи

Много добре знаете какви преводи се правят и ако не се редактират, горките клиенти. Друго да попитам - поради това, че България е незначителна държава, в една Япония или пък Китай, да кажем дори и в Швеция например, дали има преводачи на български, които да превеждат българската нотариална заверка.

13 август 2017 г. 00:08:56

Javor

Финансова гледна точка

Един от главните мотиви на КО е, че ще се намали цената на заверките. Питам защо тогава увеличиха таксите преди години. Ако мислят за гражданите да ги намалят отново.

13 август 2017 г. 00:17:53

harry

"Качествени" преводи

"„Качеството“ на превода обаче е разтегливо и субективно понятие. Решаваща е личната преценка на специалиста по даден език и неговите умения, защото в повечето случаи крайните потребители не могат да опитат, помиришат или изпробват превода. Те са принудени да се доверят, да повярват, че преводът е извършен качествено.

Именно поради необходимостта от доверие в уменията и опита на преводача, въпросът за „качеството“ на превода е в основата на всички злоупотреби с труда на преводача. Когато някой иска да принуди преводача да намали уговорената вече цена, той изважда коза с „некачествения“ превод. Съвсем лесно е в такъв случай да се изходи от позицията на силата. Обективните критерии за „качество“ на превода са трудно приложими. Няма нищо по-лесно от това, преводач да бъде набеден или обвинен в какво ли не, стига този, който го набеждава или обвинява, да има малко власт или пари. Външно изпробва точно този номер през 2012 година и то в особено широк мащаб, като проведе целенасочена пропагандна кампания под благовидния предлог „за високо качество на преводите“. В действителност, целта беше да бъдат принудени агенциите за преводи да заплатят по някоя и друга хилядарка за сертифициране по стандарт 15038. В противен случай министерството нямаше да поднови „договора“ си с тях, т. е. щяха изгубят „лиценза“ си.

Друг въпрос е, че агенциите за преводи са потенциален източник на некачествени преводи и те много добре си го знаят. Затова, щом Външно ги обвини, че извършват некачествени преводи, над 100 агенции побързаха да се сертифицират. Това е огромен брой за малка страна като нашата. За сравнение, в Германия са около 20. Получаването на сертификат е безпроблемно за всеки, който си плати. Сертификаторите са случайни хора, изкарали кратък курс, без всякаква подготовка по трудово право. Те приемат за чиста монета твърденията на агенциите, че разполагат с човешки ресурси (персонал) от висококвалифицирани преводачи, и раздават сертификати наляво и надясно."

Из http://softisbg.com/library/prevodachi_i_agencii.htm , 31 глава

13 август 2017 г. 11:41:11

Zlatanova

Предложение за оптимизиране процеса на легализация на документи и заверка подписа на заклет преводач

С цел ускоряване услугата официален превод и легализация на документи би могло да се подходи към решение, което обединява натрупания до сега опит в България с опита на други страни в Европа. Мисля, че под непосредственото ръководство на Министър председателя и

Министъра на външните работи биха могли да се изградят звена за заверка и легализация към Областните управители във всеки областен център на България. Служителите в тези звена, обучени и оторизирани от Министерство на външните работи, което да им предостави електронна база данни със списък и спесимени от подписите на заклетите преводачи, следва да заверяват преводите, а така също и да поставят апостили на общинските документи. Документите, които до сега се снабдяваха с апостил в Министерствата на правосъдието и на образованието, следва да продължат да бъдат заверявани по този начин.

13 август 2017 г. 12:01:06

harry

Предлагам законово основание на Правилника за легализациите, заверките и официалните преводи на документи

За да бъде законосъобразен, даден правилник трябва да се основава на закон или да бъде за приложение на закон. Както е известно, досега никъде в Правилника за легализациите... не се споменава неговото законово основание, което пък беше основание за това да се твърди, че е незаконосъобразен. Затова предлагам като законово основание на Правилника да бъде посочен Законът за административното обслужване на физическите и юридическите лица (Обнародван, ДВ, бр. 95 от 2 ноември 1999 г.).

13 август 2017 г. 12:25:14

harry

Корекция на предложението за основание на правилника

Съжалявам, но Законът за административното обслужване... е отменен 2006. Заменен е от Административнопроцесуалния кодекс (Обн. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г.). Следователно именно АПК може да бъде законовото основание на Правилника.

13 август 2017 г. 14:30:04

Prevodach

Въздействие върху бизнеса

Държавната администрация следва да преосмисли оценката си на въздействие върху микро- и МСП. Ако официално действащите преводачи или агенциите (които в тази сфера на дейност масово са от посочената категория) тръгнат да посещават нотариуси, това за тях ще означава загуба на време и оттам на средства. Преводачите пък, които извършват тази дейност с цел странични доходи, обикновено са на трудови договори и едва ли ще могат да напускат в работно време официалното си работно място. В такъв случай мнозина може да започнат да отказват да правят легализирани преводи.

Затова управниците да помислят малко и от тази гледна точка. Спрете, моля, да разглеждате преводачите като консумативи. Опасявам се, че ще стане като с Наредбата за съдебните преводачи - беше заложен тарифа, несъразмерно по-ниска от реалната пазарна стойност на труда ни. В резултат на това много от добрите преводачи просто отказват да работят за съдилищата.

Преводите са област, която изисква дългогодишна подготовка, много знания и разностранни умения, висок интелект, постоянно поддържане на езика и информиране за актуалното състояние в различни области от живота. Нашата дейност не е секретарска.

13 август 2017 г. 14:59:05

harry

Относно коментара "Въздействие върху бизнеса"

Щом т. нар. „официално действащи“ преводачи могат да посещават агенциите, за да се подпишат, значи имат възможност да излизат и в работно време, ако са на трудов договор на някаква друга длъжност, различна от преводач. Тогава, какъв е проблемът?

Проблемът е, за голямо съжаление, следният: преводачите продължават да не разбират, че от агенциите досега масово са им фалшифицирали подписите или са злоупотребявали с тях, а за още по-голямо съжаление - със съдействието на самите тези преводачи - изпращали са на агенциите бели листи с подписите си. Дори и тук, по-горе в коментарите, се настоява подписите да продължат да се заверяват неприсъствено! Много добре знаете, че това е незаконосъобразно, а може да бъде и престъпление.

13 август 2017 г. 15:14:31

Prevodach

???

Уважаеми колега Хари,

Напомням Ви, че това тук е обществена консултация и изказваме мненията си пред държавните органи. Това не е форум, в който да спорим и да се убеждаваме взаимно.

Въпросите, които ми задавате, са неприложими към мен. Аз съм регистриран самостоятелен преводач и не посещavam агенции, към които да се подписвам. Взаимоотношенията ми с КО са директни. Тук казвам нещата, които лично мене ще ме засегнат. Смея да вярвам, че това се отнася и до други колеги. Колкото до подписите към агенции, няма официално изискване това да става в работно време. Винаги е възможно при лична уговорка със собственика подписването да става и след 18 часа. Освен това преводачът едва ли чака на опашка в агенцията, докато му дойде редът.

Личното ми становище е, че преводачът, след като сам носи отговорност за превода, трябва сам да го заверява и за целта държавата следва да помисли за официализиране на статута на заклетите преводачи, както е масово по света. И впрочем (без да съм особено компетентна по въпроса) смятам, че този статут трябва да е свързан с правосъдното, а не с външното министерство и заклетите преводачи следва да са регистрирани към местните съдилища.

13 август 2017 г. 15:46:17

Рени Стоянова

Колегата от "Въздействие върху бизнеса" направо издаде четата

Колегата от коментара в 14:30 ч. на 13 август 2017 пише, че "преводачите, които извършват тази дейност с цел странични доходи, обикновено са на трудови договори и едва ли ще могат да напускат в работно време официалното си работно място".

Вярно е, че обикновено работят на трудови договори ИЗВЪН агенциите (в училища, университети и др.)

Вярно е, че едва ли ще могат да излизат в работно време, за да отидат на нотариус и пред него да подпишат извършения от тях превод.

Остана само да си изясним, как досега са намирали начин да излизат в работно време, за да отидат в офиса на агенцията и да подпишат извършения от тях превод? Ами когато са от друг град, тогава пък как намират начин да излязат в работно време, да отидат до пощата или куриерската служба и да изпратят до офиса на агенцията подписания от тях превод?

Агенциите се гордеят с бързината на услугите си. Те смело приемат за превод официални документи от днес вечерта за утре сутринта, изпращат ги по имейл на някой преводач (не непременно а този, чийто подпис ще се появи върху тях), преводачът ги прави през нощта и ги връща пак така - по имейла.

Сутринта в принтера на офиса се пъха предварително подписан бял лист с логото на агенцията отгоре и преводът се разпечатва върху него. Така се "произвеждат" спешните преводи на официални документи, подписани от "заклет преводач".

Затова на 15.06.2012 г. бившият външен министър се оплака пред депутатите в Народното събрание, че в МВНР не знаят кой е извършил превода – дали действително е лицето, чиито имена и подпис се виждат върху превода, или е някой студент (ученик, пенсионер, безработен и т.н. "преводач" от тайните списъци на агенциите).

Но тогавашният външен министър не се замисли КАК всъщност се появява подписът върху превода. Не се е замислял и никой друг "компетентен орган" преди и след него – нито министър, нито юрист, нито никой, години наред, много години.

Чак сега, с предложението на сегашния външен министър преводачът да прескочи до нотариуса, лъсна истината, че повечето "заклети преводачи" работят на трудов договор извън агенциите, а често и извън града, където е офиса на агенцията. А "компетентните органи" продължават да смятат, че преводачите работят ВЪВ агенциите и че са СЛУЖИТЕЛИ на агенциите. Служители – друг път!

Години наред агенциите функционират като нелегални нотариални кантори, в които се "заверяват" подписи на преводачи от цялата страна - непристъпно. И сега реват, че им се отнема това "право". Смешен плач!

13 август 2017 г. 15:50:35

Teга

Коментари Хари и Рени Стоянова

За жалост отново едни и същи хора се опитват да "размият" нещата, както се получи с петицията отпреди години - превърнаха я в личен форум и отблъснаха всички останали. Така се губи възможност да се изкажат по-добри предложения и евентуално да бъдат чути от държавната администрация. Не зная защо тези колеги считат, че са единствено компетентни и трябва да ни заливат непрекъснато с едни и същи неща. Вече сме ги чели. Моля, престанете, и оставете и останалите колеги да изкажат своето мнение.

13 август 2017 г. 16:05:51

Тема

Промени в Правилника

За съжаление, предложените промени очевидно не са консултирани с преводачи от бранша, за да се установи каква е точно процедурата и дали предложената заверка на подписа на преводача от нотариус наистина би довела до намаляване на административната тежест или точно обратното. Аз лично съм убедена, че резултатът ще бъде обратен. Вместо 5 лв. за превод на една страница удостоверение, всеки преводач, който трябва да отиде да си подпише превода пред преводач, ще поиска минимум 20 лв. Та в София само билетът за отиване и връщане до някъде е 3,20 (дори и за 1 спирка?!?).

Моето предложение е следното: да се въведе електронният подпис (или някаква форма на такъв, какъвто например използват от НАП), с който всеки преводач (без значение къде се намира, включително в чужбина) да може да удостовери най-отдолу, че именно той е превел съответния документ. След това този документ се изпраща в преводаческата агенция, която го разпечатва на своя бланка и отдолу поставя своя собствена заверка, с която удостоверява, че този преводач е вписан към агенцията. Съответно куриерът (както и досега) взема документа и го носи при нотариус (както в момента го носи в КО) и се подписва лично пред нотариуса (като представител на агенцията) на посочената по-горе агенция. Все пак сме в 21 век! Така преводачът удостоверява превода си, а агенцията, че това е преводач, с когото тя работи (както и в момента - в регистъра на МВНР). Нотариусите ще ползват досегашния регистър на МВНР, в който фигурират преводачи и фирми. Съответно той ще се допълва по досега съществуващите правила.

Дано отново не тръгнат да променят правилата за регистрация на преводачи и фирми, че вече направо писна на всички. Аз съм преводач от повече от 15 години, не съм филолог, явила съм се изпит в началото на професионалната си кариера и ми е било издадено безсрочно удостоверение от институция, която към онзи момент е била оторизирана да издава такива. С това удостоверение бях вписана в КО и оттогава работя като заклет преводач. Но тъй като всичко се променя, сега и тези сертификати са нови и носят различни букви, обозначаващи владението на езика (макар да се издават от същата институция, както и през 2006 г.). Тоест, надявам се да се прояви разум и хора като мен да не бъдат принуждавани след толкова години професионална работа да се явяват отново на изпити...А ние сме много и благодарение на нас специализираните документи (финансови, инженерни, медицински и пр.) не звучат като превод на Хари Потър (с каквито, уви, както аз, така и моите клиенти, сме се сблъскали хиляди пъти...).

13 август 2017 г. 16:15:07

tzetz

И без консултация с юрист е очевидно...

Интересно в мнението: "Остава само клиентът да си преведе нотариалната заверка в чужбина", кое е изгодното за клиента?! Имайки предвид цените на преводаческите услуги в чужбина, и факта, че българският се води за рядък език, тази заверка на Н.В. Клиентът ще му излезе "през носа".

Това не е ли това "бизнес подкрепа" за чужди преводачи, оцетявайки откъм време и работа нашите родни?

Такива предложения са вследствие на лобирание на големите агенции в столицата, които поддържат преводачи на щат, които вече са се свързали с точните нотариуси, на които преводачите даже няма да "помиришат" канторите им, една мома-секретарка ще носи натрупаното през деня и то в края като се извървят коли имотни сделки и прочие, и двете страни доволно ще потриват ръце, че са монополизирани и централизирали бизнеса!

А иначе предлагам на съставителите на предложението да отидат в малък град и да почакаат да минат през нотариуса - когато пред две страни прехвърлят гарсоньера, и чакт още 5-6 човека за коли и пълномощни отпред, за да ги видят след колко време ще заверят подписа си лично... За да се убедят сами в липсата на последици и пречки пред малкия бизнес.

13 август 2017 г. 17:20:49

harry

За да бъде Правилникът приложим за всички официални преводи

По-горе в коментарите си направих констатациите, че Правилникът е неприложим за официалните преводи в случаите по Хагската конвенция и в случай на действащ договор за правна помощ.

Във връзка с тези констатации предлагам в началото на Глава втора на Правилника да се добави член, в който да се посочва, че в случаите, когато се заверяват документи за страни, ратифицирали Хагската конвенция, се поставя апостил от съответната институция; в случаите, когато документите са за страни, с които България има действащ договор за правна помощ, не се правят допълнителни заверки, а в останалите случаи се изпълнява пълната процедура по легализация. Естествено, юристите биха прецизирали текста на този член.

По този начин чл. 18 ще се отнася наистина за всички официални преводи, а не само за официалните преводи на документи, легализирани по класическата легализация.

13 август 2017 г. 17:41:36

Algafari

Предложение

До сега документа на гражданина отиваше само до Консулската служба, а след промените и според новопредложението, ще трябва да се разходи и до нотариус, което допълнително ще натовари административната тежест.

Както всички знаем, нито една чужда държава /освен тези с които България има договор за правна помощ/ няма да признае голата нотариална заверка, ако същата не е заверена от МП с Апостил. Кое от своя страна ще наложи превода да се разходи и до МП след нотариалната заверка на подписа на преводача.

В редица чужди държави, преводите се заверяват с печат и подпис на преводача, без нотариална заверка. Всеки преводач има свой печат, който полага върху извършените от него преводи.

В други, малко по-напреднали държави се използва ЕЛЕКТРОНИЯ ПОДПИС.

Тук възниква и още един въпрос. Как ще бъде заверен превод, който е извършен от двама преводачи, когато оригиналът е двуезичен. Когато в оригинала съществуват текстове на различни езици.

Голяма част от преводачите работят като такива в свободното си време и преводите за тях са като допълнителна работа от която допринасят за семейния бюджет. През деня те са на работа – някъде. Кой работодател ще ги пусне да излязат от работа за да отидат при нотариус за да си заверят подписа? Следователно, няколко хиляди от най-добрите преводачи ще отпаднат от преводаческата гилдия.

Хонорара, който получава преводача към момента е около 8-10 лева на страница /първа група езици/. За превод на един Акт за раждане за който преводача ще получи 8,00 лева, той ще има задължението, освен да го преведе и да отиде до нотариус, където да го завери. Няма да го направи, защото само разходите му за транспорт до нотариуса и оттам до фирмата за преводи, където да остави превода ще изядат хонорара му. Поради тази причина, преводачите със сигурност ще вдигнат тарифите си, което неминуемо ще се отрази на крайната цена, която ще заплати клиента. От тук следва, че финансовата обосновка на предложението не е вярна. Крайната цена на услугата ще бъде по-скъпа за клиента /гражданина/ отколкото досега.

На следващо място. Никъде в чужбина не признават нотариалната заверка върху документ издаден от България просто ей така. Тя бива призната само след последваща заверка на подписа на нотариуса, която се извършва от Министерството на правосъдието с полагането на Апостил. Следователно, след нотариалната заверка на подписа на преводача ще трябва да се завери подписа на нотариуса от Министерството на правосъдието с Апостил, която заверка струва 15,00 лева. От тук следва, че нововъведението няма да облекчи разходите на клиента /гражданина или фирмата/, а напротив ще го натовари с таксите на нотариуса, както и с допълнителното време, което ще бъде изразходено.

Според моите виждания, най-добрия вариант за промени, ако такива наистина са наложителни, е ЕЛЕКТРОНИЯ ПОДПИС. Все пак сме в 21-ви век и при наличието на

толкова напреднали технологии да продължаваме да разчитаме на печати и свежи подписи е връщане в 19-ти век.

13 август 2017 г. 19:00:13

tzetz

Заверка от нотариус

Стоянова пише: *"Друго. Писали сте, че нотариусът не може да заверява преводи на чужд език. Нотариусът, колеги, въобще не заверява преводи, а удостоверява, че ПОДПИСЪТ е на лицето, което се е явило в кантората и се е ПОДПИСАЛО пред него. Това е, което прави нотариусът!"*

А как бихте коментирали факта, че нотарус отказва няколко пъти да завери подписа на лице-пенсионер, че е живо и, че се подписва на живо пред него, за да докаже, че може да продължи да получава пенсията си в България, защото формулярът е на английски език. Ние обясняваме, вижте, тук не се заверява съдържание на документ, само заверете, че лично Иван се подписва в момента пред Вас! Е, не може! Преведи го и тогава - ей това е отговорът на всеки нотариус....

13 август 2017 г. 19:55:32

Algafari

СТАНОВИЩЕ по представената документация и обосновка

Становище по попълненият формуляр за частична предварителна оценка на въздействието /каквото и да означава това/

т. 2 ЦЕЛИ

Няма никакво обяснение, как ще се ускорят и улеснят гражданите и бизнеса след въвеждането на промените.

т. 4 ВАРИАНТИ НА ДЕЙСТВИЕ

Отново не става ясно, как ще се ускорят и улеснят гражданите и бизнеса след въвеждането на промените.

т. 5 НЕГАТИВНИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ

1. Ясно е посочено, че с въвеждането на промените ще намалят постъпленията в държавния бюджет, събирани от легализация и заверка на документи и други книжа.

2. Отново не става ясно, какви са ЗАТРУДНЕНИЯТА на гражданите и бизнеса.

т. 6 ПОЛОЖИТЕЛНИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ

При приемане и въвеждане на новите правила се твърди, че „Ще се отговори на **НОВИТЕ ИЗИСКВАНИЯ** за улесняване на обществените отношения в тази област, като бъде намелена и административната тежест.”

Какви се тези **НОВИ ИЗИСКВАНИЯ** никой не казва. А що се отнася до намаляване на административната тежест, то новите промени няма да намалят административната тежест спрямо гражданите и бизнеса, защото вместо да се отиде до Консулския отдел за заверка на подписа на преводача, то ще трябва да се отиде до нотариус. Но пък така или иначе, гражданинът или бизнесът ще трябва да отидат до Консулския отдел с вече заверения пред нотариус подпис на преводача за да им бъде заверен оригиналът на документа с Апостил. Следователно, ако новите въведения станат факт, то така ще се добави още една „спирка” на документа, а именно **НОТАРИУСЪТ**.

Що се отнася до „**ИКОНОМИЧЕСКИ ПОЛОЖИТЕЛНИ ВЪЗДЕЙСТВИЯ**: финансово облекчаване на граждани и бизнес.” – това не е вярно, защото тази промяна в последствие ще доведе до увеличение на хонорара на преводачите, тъй като това ново задължение на преводача ще се отрази на финансите му. А оттук и увеличение на крайната цена на услугата, която ще се понесе от **ГРАЖДАНИТЕ И БИЗНЕСА**.

Ето защо задавам следните въпроси:

1. С какво и как ще се **УСКОРЯТ И УЛЕСНЯТ** гражданите и бизнеса с въвеждането на промените?
2. Какъв е размерът на постъпленията към държавния бюджет, които няма да се събират след въвеждането на промените? Ако се направи справка във Министерството на финансите за обема продажби на таксови марки и се раздели условно на две, защото повечето документи се заверяват с еднакви стойности – за документа и за подписа на преводача, ще се получи сумата, която няма да се събира в държавния бюджет. Според запознати, същата възлиза на **НЯКОЛКО МИЛИОНА ГОДИШНО**.
3. Досега Консулската служба заверяваше документа и подписа на преводача – две услуги на едно място. След промените тази услуга ще се извършва на две отделни места – подписа на преводача ще се заверява от нотариус, а документа от Консулската служба. Това автоматично означава, че **ГРАЖДАНИНА** или **БИЗНЕСА** ще трябва да отделят още време /за заверка на подписа на преводача пред нотариус/ във времето за цялата услуга.
4. Бихте ли предвидили с колко ще се увеличи хонорара на преводача след въвеждане на промените? Само след отговора на този въпрос може да стане ясно, дали промените ще имат **ПОЛОЖИТЕЛЕН ИКОНОМИЧЕСКИ ЕФЕКТ** за **ГРАЖДАНИТЕ** и **БИЗНЕСА**.

МАЖД АЛГАФАРИ 0878-508-275

13 август 2017 г. 23:50:10

VGeorgieva

Прибързано и недомислено предложение

Предложеният проект за промяна показва дълбоко непознаване на

1. преводаческия труд,
2. системата, която в момента функционира в България,
3. системите, които са установени за регулиране на тази дейност в чужбина.

Само тези три неща са достатъчни, за да стане ясно на всекиго, че този проект най-вероятно е подплатен от гол популизъм, който обаче по никакъв начин няма да улесни гражданите (както се твърди), а само ще затрудни още повече работата на преводачите и преводаческите агенции. Факт е, че преводачите у нас, независимо дали са самостоятелни субекти или работят за агенции, а най-често и двете, периодично са подлагани на някакви промени и реформи, които водят единствено до допълнителни и немалки разходи за всички засегнати страни, и никаква промяна в добра насока по същество.

Няма да повтарям аргументите на колегите по-горе, само ще отбележа, че с това предложение преводачите, които са хора, полагащи висококвалифициран труд, ще бъдат превърнати в куриери (нищо против колегите, които се грижат за административната страна на дейността ни, работата им е безценна), които ще обикалят нотариалните кантори и ще губят време по опашки в най-активната част на работния ден. Финансовото измерение на това обстоятелство вероятно не отчетено от авторите на проекта, но то ще рефлектира най-напред върху клиентите, но и върху самите преводачи.

Има едно много простичко решение на проблема, ако целта наистина е да се облекчат гражданите, и това е електронният подпис. Убедена съм, че въвеждането му действително ще доведе до реално облекчение на системата.

Удивително е упорството на държавата, която през 21 век, на фона на приказките за електронно правителство и администрация, се опитва да увеличи още повече бумашината и административната тежест, както за гражданите, така и за хора, които работят и плащат данъци.

14 август 2017 г. 00:31:39

Рени Стоянова

Бележки параграф по параграф - 1

§ 1. Заглавието на правилника става „Правилник за легализациите, заверките и официалните преводи на документи и други книжа”.

§ 2. Навсякъде думите „превод”, „преводи” и „преводите” се заменят съответно с „официален превод”, „официални преводи” и „официалните преводи”.

Забележка по § 1 и § 2. Преди всичко, правилникът не е базиран на никакъв закон. Не трябва ли първо това да се оправи? Второ, липсва дефиниция на основните понятия, използвани в правилника – легализация, заверка и официален превод. Такава дефиниция липсва и в цялото ни законодателство, поради което цари масово объркване на понятията. Специално за официалния превод дефиниция имаше в ЗОП, но понеже беше незаконосъобразна, през 2016 я премахнаха (до 2014 г. дефиницията в ЗОП беше "превод, извършен от преводач, който има сключен договор с Министерството на външните работи за извършване на официални преводи", а от 2014 до 2016: "превод, извършен от преводач, който е включен в списъка на лице, което има сключен договор с МВнР".)

14 август 2017 г. 00:36:18

Рени Стоянова

Бележки параграф по параграф - 2

Пояснение за легализациите и заверките. Това са процедури за удостоверяване автентичността на документ, предназначен за чужбина (на документ! не на превод! да не се бърка едното с другото!). Процедурите за удостоверяване автентичността на документа са в три основни режима:

1. Консулска (дипломатическа) легализация - тежка и сложна процедура с неколнократно поставяне на щемпели за заверка, първо в държавата, където е издаден документът и после в държавата, където се представя. Извършва се от външните министерства на двете държави и от техните дипломатически или консулски представителства. Преди документът да постъпи за легализация в МВнР, трябва да бъде заверен със специален щемпел за чужбина, поставен от учреждението или министерството, което го е издало. Тази именно процедура е описана в Глава втора на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа от 1958, посл. изм. 1990. Понастоящем важи за съвсем малък брой държави.

14 август 2017 г. 00:38:37

Рени Стоянова

Бележки параграф по параграф - 3

2. Заверка с апостил – опростена процедура за удостоверяване автентичността на документ, предназначен за чужбина с еднократно поставяне на унифициран щемпел (стикер) само в държавата, където е издаден документът (повтарям – става дума за документа, а не за превода му! много хора мислят, че апостил се поставя и върху превода, което не е вярно). Тази процедура не е описана в нашия вехт правилник за легализациите. Пълното название на Конвенцията е именно „за премахване на изискването за легализация“, като в чл. 2 от нея изрично е написано, че се премахва именно изискването за легализация консулска / дипломатическа легализация: „формалните процедури, чрез които дипломатическите и консулските служители на държавата, на чиято територия трябва да се представи документът, удостоверяват истинността на подписа“. Апостилираният документ се признава във всяка една от държавите по Конвенцията без никакви други заверки и може да се превежда на всички езици, без всеки път да се издава нов апостилиран документ. Най-добре е преводът да се направи в държавата, където се представя апостилирания документ – и без това има риск да не бъде признат предварително направеният превод на документа (това го пише и на сайта на МВнР, но агенциите продължават да заблуждават гражданите, че без превод документът не можел бил да се „легализира“ с апостил). В момента заверката с апостил е най-често използваната процедура за удостоверяване автентичността на даден документ в цял свят.

Добре е да не се забравя, че на 25 май 2000 г. 38-то НС е приело Закона за ратифициране на Конвенцията за ПРЕМАХВАНЕ изискването за легализация (Конвенцията за апостила), обн. ДВ, бр. 47 от 09.06.2000 г.

NB! Адвокат от Лондон ми обясни, че апостилирането на документите не трябва да се нарича легализиране. Нали именно това е смисълът на Хагската конвенция за премахване на

изискването за легализация на чуждестранни публични актове – вече няма легализация, а удостоверяване с апостил! Обаче и в Англия, както и в България, по традиция викат „легализиране с апостил“.

И още веднъж NB! Тенденцията в цял свят е да се премахне нуждата от преводи и легализации на документи чрез издаване на многоезични такива. България вече е ратифицирала международната Конвенция за многоезичните документи за гражданско състояние (раждане, брак, смърт) със закон, приет от 42-то Народно събрание на 3 октомври 2013 година – Държавен вестник, бр. 91 от 2013 година, в сила за Република България от 18 декември 2013 година. От 2019 се очаква всички документи в ЕС да се признават и без апостил. А в България още трябва да си обясняваме каква е разликата между легализиране и апостилиране.

3. Пълно освобождаване от всякакви процедури за удостоверяване автентичността на даден документ - съгласно двустранни договори за правна помощ между България и редица страни. Такива документи се нуждаят само от официален превод.

14 август 2017 г. 00:39:04

Рени Стоянова

Бележки параграф по параграф - 4

§ 3. В чл. 1 след думите “Министерство на външните работи” се добавят думите “Министерство на правосъдието и Министерство на образованието и науката – по отношение документите, изброени в декларацията по чл. 6, ал. 1 от Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове”

Забележка по § 3. Предлага се чл. 1 да гласи: Легализирането и заверяването на документи и други книжа се извършва в страната от Министерството на външните работи, Министерство на правосъдието и Министерство на образованието и науката – по отношение документите, изброени в декларацията по чл. 6, ал. 1 от Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, а в чужбина - от дипломатическите и консулските представителства на РБ.

Тук липсва разграничение между двата коренно различни режима – легализиране (по тежката консулска процедура) и заверяване (с апостил, еднократно). Изглежда сякаш и трите министерства могат да извършват както легализиране, така и заверяване с апостил, като единствената разлика е във вида на документите. В действителност само МВнР може да извършва и двете. МП и МОН (НАЦИД - от 01.01.2017) могат да извършват само заверяване с апостил. Дипломатическите и консулските представителства на РБ нямат нищо общо с апостилирането.

По § 4, § 5 и § 6 нямам забележки.

14 август 2017 г. 00:42:46

Рени Стоянова

Бележки параграф по параграф - 5

§ 7. Чл. 3 се изменя така:

“Чл. 3 Министерството на външните работи легализира документи и други книжа, издадени от централните органи на изпълнителната власт, както и на учреждения, подведомствени на отделно министерство или пряко на Министерския съвет, само ако те са заверени от последните. Документи, издавани от органи на общинската администрация, нуждаещи се от легализация, се заверяват от кмета на общината или от упълномощено от него лице.”

Забележка по § 7. Добре би било да се уточни, легализирането на документи от МВнР е само за страни, които не са ратифицирали Конвенцията за апостила.

§ 8. Чл. 4 се изменя така:

“чл. 4 Министерството на външните работи заверява документи и други книжа, издадени от юридически лица, създадени със закон, само след като те бъдат заверени от централните ръководства на тези учреждения и организации.”

Забележка по § 8. Този член 4 преди предложеното изменение гласи: "Министерството на външните работи легализира документи и други книжа, издадени от учреждения, които не са пряко подведомствени нито на отделно министерство, нито на Министерския съвет, както и от обществено-политически, масови, стопански, културно-просветни и други организации, само след като те бъдат заверени от централните ръководства на тези учреждения и организации."

Сега, с промяната от "ЛЕГАЛИЗИРА" на "ЗАВЕРЯВА" следва да се уточни, че заверяването от МВнР се извършва с апостил и важи за всички страни, които са ратифицирали Конвенцията за апостила. И да се добави, че МП и МОН също заверяват с апостил, като се посочи кои документи са от тяхната компетентност.

14 август 2017 г. 00:43:54

Рени Стоянова

Бележки параграф по параграф - 6

По чл. 5, 7 и 8, 10, 11, 12 и 13 не са предложени промени, но според мен тук също следва да се уточни, че МВнР легализира посочените документи и по описания начин само за и от страни, които не са ратифицирали Конвенцията за апостила. Иначе разпоредбите могат да предизвикват объркване, защото хората масово наричат заверката с апостил "легализация с апостил" (в т.ч. и хора с юридическо образование).

Още през 2013 бившият Омбудсман, сега конституц. съдия К. Пенчев написа в годишния си доклад, че разпоредбите на правилника не са съобразени с Конвенцията за апостила и предизвикват объркване в гражданите.

По § 9, § 10, § 11 и § 12 нямам забележки.

14 август 2017 г. 00:44:43

Рени Стоянова

Бележки параграф по параграф - 7

§ 13. Чл. 18 се изменя така:

„Чл. 18 (1). Министерството на външните работи поддържа списък на физически и юридически лица, които могат да извършват преводи на документи и други книжа от български на чужд език и от чужд език на български, когато тези документи са легализирани по реда, посочен в глава втора на този правилник.”

(2) Включването на лица в списъка, условията на които следва да отговарят тези лица, както и останалите детайли по поддържане на списъка, се уреждат със заповед на министъра на външните работи.

(3) При включване на едно лице в списъка, дирекция „Консулски отношения” издава потвърждение, съдържащо пореден номер и идентификационни данни, вкл. ЕИК и ЕГН.”

Забележка по § 13. Юридическите лица нямат място в списъка на заклетите преводачи. Дори преводачът да има собствена фирма, в списъка фигурира като физическо лице. Обяснението е чл. 290, ал. 2 НК – за персоналната наказателна отговорност на преводача. Другото е, че преводът е дейност с оглед на личността (*intuitu personae*). Доказателството е, че преводачът е сред малкото изрично изброени професии, които имат право да работят като свободно практикуващи. При регистрация в Агенцията по вписванията като свободно практикуващ, преводачът представя диплома и се вписва като правоимащ да извършва преводи с конкретен език. Фирмите не могат да извършват дейност, която е с оглед на личността, т.е. изискват се специални знания и умения. Фирмата не ходи на лекции в университета, няма диплома, не превежда, не заверява подписа си пред нотариус. Абсурд е преводачът да учи години наред, за да получи право да превежда от и на един език, а някой със средно и даже основно

образование да регистрира фирма за преводи и веднага да придобие право да "превежда" на всички езици.

NB! Фирмата НЕ превежда, а посредничи между клиента, който търси преводач и самия преводач. Фирмата спокойно и съвсем законно може да печели от това, че им помага да се намерят. На практика обаче у нас, а и по света, фирмата застава като непробиваема стена между двете страни, които имат нужда едни от други. Така печалбата ѝ е много по-голяма, но не е редно да го прави. Измамна практика е. Още по-нередно е частни фирми (търговски дружества по Търговския закон) да получават "оторизация" от Държавата за извършване на дейност с оглед на личността, каквато те просто няма как да извършват поради самото естество на образуването и съществуването си.

По § 14, § 15, § 16, § 17 и § 18 нямам забележки.

14 август 2017 г. 18:13:02

Nanny OGG

Исключително безсмислено!

Съгласна съм, че трябва да има повече контрол над това кой практикува професията преводач, както и че трябва да бъде облекчена самата процедура по заверка на преводите, но не е това начина.

Според мен трябва да бъдат въведени изпити за преводачите по съответните езици, както е в Испания например, също и в доста други страни. Освен че трябва да владеят езика на ниво минимум С1, те трябва и да имат съответните документи затова. Така ще отпаднат всички, които превеждат на базата на диплома от гимназията, където са имали подготвителен клас и поради тази причина имат необходимите часове. Няма нищо лошо, човек който просто има необходимите часове да превежда, стига той да има необходимите познания, не съм привърженик на идеята единствено филолози да са преводачи, но все пак един преводач трябва да бъде грамотен човек с доста богат речник в съответната област.

Второто нещо, което би трябвало да се въведе - всеки преводач задължително да има собствен печат, с който да заверява преводите си като в тази категория да влизат и електронните подписи, тъй като това би облекчило значително работата на всички.

Не мога да разбера защо в 21 век управляващите се опитват да въведат поредното нещо, което да ни задържа в ерата на печатите, щемпелите и не знам какво там още, когато с напредналите технологии е възможно работата на всички да бъде значително по-лесна. Е разбира се, тогава няма да има начин да ни събират всякакви такси и таксички за всякакви небивалици. Все пак няма нужда да сме на ниво сред останалите развити страни.

14 август 2017 г. 20:04:18

Аделина Георгиева

Некомпетентно решение, което не е съгласувано със засегнатите страни.

Уважаеми колеги,

Уважаема г-жо Министър,

имам следните забележки и предложения:

Забележки:

1. От къде на къде г-жо Министър, преводачите ще ходят **БЕЗПЛАТНО** до нотариуса, за да бъде заверката 6 лв.? По този начин показвате неуважение към изгубеното време и извършения от преводача труд. Освен това, агенциите за преводи, които държат да предоставят качествена услуга, проверяват **ВСЕКИ ЕДИН ПРЕВОД**, независимо дали ще отива за легализация или не. Нали в края на краищата за това вземаме пари от клиентите!

2. Как по-точно ще се ускори процедурата? Аргументите относно нотариалната заверка и полагането на Апостил, за да бъде валидна тя, са посочени от колегите по-горе, няма смисъл да се повтарям.

3. В момента сме след средата на 2017г., т.е. при положение, че по сегашния ред работим вече толкова много години, адекватно ли е за 1-2 години да се променя начина на работа, който пак следва да бъде променен, цитирам:

"Този режим следва да остане в сила до създаването на електронен Регистър на заклетите преводачи, който да бъде част от предвидения за създаване по приоритетен проект 5.15 „Базов регистър на субекти, обекти и събития“ от Пътната карта за изпълнение на Стратегията за развитие на електронното управление в Република България за периода 2016–2020 г. универсален регистър на професионално квалифицираните лица."

Изхождайки от горното, трябва да имаме единен регистър най-късно 2020г., следователно

4. По никакъв начин с тези промени не облекчавате нито бизнеса, нито преводачите, нито гражданите, а за пореден път всявате хаос.

5. Някой по някакъв начин потърсил ли е мнението и становището относно тези промени на поне един преводач или агенция? В края на краищата ние сме хората, които тези промени засягат. Много от колегите сме в този бранш вече повече от 20 години и смятам, че нашите становища и предложения биха били много по-компетентни от чиито и да било идеи на администрация, която **ОЧЕВАДНО** няма **АБСОЛЮТНО НИКАКВА ПРЕДСТАВА** какво прави.

Предложения:

1. Сформиране на работна група за преработването на Правилника в Закон, с участието на 90 % участници от бранша.

2. Живеем в 21-ви век! Трябва да се регламентират електронните подписи. В много от държавите изобщо не обръщат внимание на заверките на подписа от КО. Хората си ги правят "за всеки случай".

3. Трябва да се регламентират функциите на агенциите за превод и преводачите, защото:

В момента ако има нещо, към което клиента има претенции, естествено предявява тези претенции към нас, агенциите, тъй като нашите данни са на бланката, респ. ние носим отговорност. Т.е., ако клиент заведе съдебно дело, ще го заведе към агенцията, която пък от своя страна трябва след това да реши дали да съди преводача или не.

4. Относно три езичните документи – изобщо не е вярно, че важат на територията на целия Европейски съюз. Италия и Гърция, например, не ги признават. Изискват си старите, добре познати дубликати, преведени и легализирани. Съмнявам се да сте наясно с този въпрос, който е от Вашата компетенция да уредите.

Благодаря за вниманието!

14 август 2017 г. 20:13:21

Тера

Изпити?!? Отново?!?

Продължавам да се учудвам на желанието на колегите да въвеждат изпити за хора, които превеждат от десетки години, притежават валиден документ, издаден им в съответния период, в който се е изисквал той, за да бъдат вписани към онзи момент в МвНр (и това не е бил С1 сертификат, защото такъв е нямало преди 10 години, да кажем), съответно са вписани в Регистъра на МВНР и от десетки години работят като преводами, заверявали са хиляди преводи през всички тези години, които съответно са се легализирали, и сега ХОП - ИЗПИТ, защото на някои други техни "колеги" им се иска така. Да не би да сме се деквалифицирали, докато сме превеждали през цялото това време - само защото сега е въведен нов сертификат?!? Ами да се изисква този сертификат за нови колеги, тепърва започващи работа, а не за нас, които правим това от десетки години...А какво става с всички заверени от нас документи - ОБЕЗСИЛВАТ ЛИ СЕ? Аз лично имам документи, които превеждам (актуализирам) от година на година, какво ще се обясни сега на клиента - ами този преводач изведнъж стана некомпетентен, защото няма филологическо образование или е достатъчно горд, за да се явява отново на изпит след десетки хиляди преведени страници, препоръки от най-големите фирми, работещи в страната и т.н.?!? Ако се приеме такова нещо, аз лично ще заведа дело пред съда за лишаване от право да практикувам професия, за която се осигурявам от близо 15 години и плащам огромни данъци, за разлика от много други, "по-квалифицирани" колеги от мен.

14 август 2017 г. 21:07:42

Рени Стоянова

Предимствата на заверката пред нотариус в цифри

Според мен, заверката от нотариус наистина е добро решение. Сега, като преводач в гр. Варна, първо се разкарвам до офиса на куриерската служба, за да изпратя превода си в София на колеги, които имат градски куриер, оттам техният куриер го носи в МВнР и го оставя там за 1 седмица (обикновена поръчка за 15 лв., иначе бързата е 22,50, а спешната - 30), като стане готов, ми го изпраща обратно по куриер в гр. Варна и чак тогава мога да го дам на клиента. За превода си таксувам 10 лв./стр., за междуградски куриер отиват още 10 в двете посоки, за куриера на колегите в София още 4, за таксата в МВнР 15, или общо към 40 лв, без да вземам нищо за разкарването си до куриерската служба два пъти (тя ми е наблизо). Така клиентът ми получава услугата на цена мин. 40 лв. за около 1 седмица. Сега, с промените, правя превода, отивам при нотариуса, плащам 6 лв. за заверката на подписа си, връщам се и предавам превода на клиента същия ден. Дори да си таксувам още 10 лв. за ходенето до нотариус, сметката става най-много 26 лв.(10 лв.превод + 10 ходене до нотариус + 6 заверка от нотариус). Много по-добре е. А най-добре ще е да бъде включена в официален регистър с право сама да заверявам преводите си с подпис и личен печат на заклет преводач, както е в много страни по света, което и ще стане до 2020 г. съгласно изискванията на ЕС. Сега сме просто в преходен период.

14 август 2017 г. 22:49:30

georgipetkov

ПОРЕДНА ГЛУПОСТ

Уважаема г-жо Министър, уважаеми чиновници в МВнР.

Аргументите против този проект за безброй. Първоначално мислех да изредя пет или девет довода против този малоумен проект, но реших да синтезирам чрез следния въпрос: ЩО ЗА ИДИОТИЯ?

15 август 2017 г. 13:09:41

Algafari

Каква стойност има в чужбина превод на Акт за раждане заверен от български нотариус

Да погледем нещата стъпка по стъпка:

1. Преводачът трябва да преведе Акт за раждане изпратен му от агенция Х
2. Изготвя превода
3. Отива при нотариус да го завери

Върху каква бланка е разпечатил превода, който ще завери пред нотариус?

Което означава, че преводачът трябва да изпрати превода до агенцията Х, която от своя страна да го редактира съгласно изискванията на ИСО, а и без изискванията на ИСО, а просто за името и репутацията на агенцията. Най-малкото, което все пак трябва да направи агенцията е да го провери за имена, цифри и липса на части от превода или друго.

Оттук следва, че агенцията X трябва да му изпрати своя бланка на която да разпечати превода за да го завери.

4. Преводачът разпечатва превода на бланка на агенция X и отива при нотариуса за заверка.

5. Нотариусът полага своята заверка върху превода.

Кое то от своя страна води до липса на превод на нотариалната заверка в превода.

6. Преводачът изпраща на агенция X готовия и заверен нотариално превод на Акта за раждане

7. Агенция X скачва нотариално заверения превод на Акта за раждане с оригиналния документ

8. Агенция X изпраща комплекта в КО за заверка на Акта за раждане

9. КО заверява Акта за раждане, но не и превода

10. Документа заминава за чужбина, като Акта за раждане е заверен с Апостил, а превода с нотариална заверка на български език.

От тук следва, че в чужбина ще признаят автентичността на Акта за раждане, но не и на превода, защото няма да са на ясно какъв е този печат върху превода. Този печат не е заверен от някоя официална инстанция. За тях нотариалната заверка не означава нищо.

ВСЕКИ ДОКУМЕНТ, ВЪРХУ КОЙТО ИМА НОТАРИАЛНА ЗАВЕРКА СЛЕДВА ДА СЕ ЗАВЕРИ ОТ МИНИСТЕРСТВОТО НА ПРАВОСЪДИЕТО, КОЕТО УДОСТОВЕРЯВА ИСТИННОСТТА НА ПЕЧАТА И ПОДПИСА НА НОТАРИУСА ПОЛАГАЙКИ АПОСТИЛ.
/както се прави с нотариално заверените декларации, пълномощни и т.н./.

От тук следва, че примерният документ - Акт за раждане, ще трябва да се върне в България за заверка на нотариалната заверка от страна на МП с Апостил.

Ако преди промените Акта за раждане и превода към него отиваха директно в МВнР /КО/ и там се извършваше цялата заверка, както на превода, така и на документа - услуга, която по света и в България наричат "УСЛУГА НА ЕДНО ГИШЕ", то след промените това няма как да се случи.

За да бъде признат документа и преводът към него в чужбина, той следва да се разходи по следните места и инстанции, както и да се заплатят следните такси и услуги

1. За превода:

- Нотариус - 6,00 лева

- Министерство на правосъдието 9,00 лева

2. За документа:

МВнР - КО 15,00 лева

ОБЩО 30,00 лева

Срок за изпълнение - обикновена услуга: Нотариус и МП /4 работни дни/, КО /3 работни дни/

Общо срок за изпълнение: 7 РАБОТНИ ДНИ

Срок за изпълнение на същата услуга преди промените: КО /3 работни дни/

Разходи преди промените:

- КО - заверка на документа 15 лева
- заверка подписа на преводача 15,00 лева

Общо: 30,00 лева

Разносметка:

Цената на услугата, без да включваме евентуалното увеличение на хонорара на преводача, предвид разхождането му до нотариус, е една и съща - 30,00 лева.

Времето за извършване на услугата:

- Преди промените: 3 работни дни
- След промените: 7 работни дни

Дано съм бил изчерпателен и точен.

15 август 2017 г. 13:29:26

Anita Alexieva

Уважаема министър Захариева, МОЛЯ ВИ, допитайте се до преводаческите агенции

Аз съм преводач и собственик на преводаческа агенция в София. Всички от нашия бранш вече години искаме дейността ни да стане по-добре уредена. Това, което се предлага сега обаче, не е в правилната посока. Защо:

1. ОФИЦИАЛНИТЕ ПРЕВОДИ - в проекта за изменение пише, че думата "превод" се заменя с "официален превод". Това означава ли, че подписите на преводачите под досегашните официални преводи също трябва да се заверяват пред нотариус? За сведение: досега официален превод беше превод на документ, при който подписът на преводача не се заверява в МВнР. Това са доста съдебни документи, удостоверенията на студентите от чужбина, за да не плащат здравни осигуровки тук, документи за работа - изобщо много документи, за които не се иска апостил, заверка на превода и т.н. Какво ще стане с тях? Клиентите ще трябва да плащат по 6 лв ли, а досега не са плащали нищо? Бих казала, че всъщност това е по-голямата част от всички документи, които се превеждат.

2. РЕГИСТЪР НА ЗАКЛЕТИТЕ ПРЕВОДАЧИ - ние в бранша не разбираме защо такъв не може да бъде направен. Нали вече има база данни, въз основа на която в МВнР проверяват подписа на преводача? ПРЕДЛОЖЕНИЕ: Направете регистъра публичен, едва ли ще отнеме повече от няколко месеца. До тогава намалете таксите за заверка на подписа при Вас, щом в това е проблемът. Когато регистърът е готов и всеки преводач си има номер и печат, заверката на подписа на преводача ще отпадне от само себе си. НИЕ НЕ ВЯРВАМЕ,

3. НОТАРИУСИТЕ - въпреки гръмките думи на председателя на камарата нотариусите не искат да се занимават с нас и нашите преводи.

15 август 2017 г. 13:34:32

Тера

Коментар на г-н Алгафари

Точен сте, г-н Алгафари. Но защо не калкулирате цената на превода? Ако до момента тя е 5 лв/стр. без ДДС (говоря за езиците от 1-ва група, за редките езици цената, разбира се, е по-висока), ако трябва да вися при нотариус 3 часа (с калкулирано време за път) - няма да бъде по-малко от 25 лв/стр. (а за редките езици, още по-висока). Но се съмнявам, че дори и тази цена ще бъде приета от много от преводачите, защото за 3 часа аз лично мога да превода поне 15-20 стр. в зависимост от тематиката. Ако до момента до КО отиваха куриери, сега не само куриерите ще отиват там, когато е необходим апостил, но и преводачът (доста по-високо квалифициран труд) - до нотариуса. Моля, добавете и тези цифри, за да се добие реална представа за "улесняването" на гражданите и "поевтиняването" на услугата. Понеже става ясно от предложението на министерството, че преводачите не са граждани и по отношение на тях е без значение дали трудът им ще бъде улеснен или не. Както и че независимо дали ходят до нотариуси и губят часове, цената на тяхната услуга винаги трябва да бъде 5 лв./стр. - отново според министерството. Някъде имаше коментар, че нямало значение дали преводачът отива до агенцията или до нотариус. Ами има значение, защото след като отиде до агенцията, за да се подпише на тяхната бланка, преводачът отива да работи. А сега ще трябва да отиде до агенцията, за да вземе превода на тяхна бланка, да го отнесе до нотариуса, да виси там колкото е необходимо, да се подпише пред него, отново да се върне в агенцията, за да остави вече заверения от нотариус документ. След това този документ евентуално отново се отнася до КО за апостил (ако е необходимо). Въобще да не споменавам, че заверката на нотариуса остава непреведена, което е очевидно.

Наистина не мога да проумея защо се предлагат неща, които не са обсъдени преди това с хора като вас - публични личности, преводачи, които биха могли да разяснят целия процес и да не се стига до подобни предложения. Те само настройват работещите хора срещу управляващите. А не е необходимо, тъй като вероятно целта наистина е да се облекчи административната тежест. Но не това е пътят.

Вече си има регистър на фирми и преводачи, който се администрира от КО. Какъв е проблемът на всички преводачи в този регистър да се издадат електронни подписи, с които да подписват преводите си? Не сме в средновековието все пак. А фирмата, на чиято бланка е разпечатан документа, да удостоверява само, че съответният преводач е вписан към нея. А ако преводачът разпечатва на своя бланка, дори тази заверка няма да бъде необходима. Просто и лесно. И съвременно... Това вече наистина би облекчило процедурата.

15 август 2017 г. 14:19:20

harry

Из писмо от Валентин Бабов до Мая Манолова, Омбудсман на РБ, 20.06.2016 г.

„През 2013-2014г по инициатива на ДКО при МВнР свика смесена комисия, с представители на МП,МО,асоциация на Преводачите и Съюза на Преводачите за изготвянето на проект за нормативен акт, регламентиращ преводаческата дейност и статута на преводача.По реда на действащия правилника, фирмите могат да се регистрират за преводачески услуги и да извършват такива, а МВнР от своя страна да заверява подписите на преводачите, работещи към фирмите, единствено и само по отношение на документи и други книжа, посочени в глава II от Правилника .

Ръководството на МВнР предприе стъпки за изготвяне на нов устройствен правилник, след приемане на поправките в закона за дипломатическата служба.В Дирекция Консулски Отношения ще се приеме нова структура,като а отдел „АОГ" ще се съхранява база данни на фирмите за преводи и преводачи по езици/регистър/.Същото се прави и за оторизираните лица от общините в страната и др. държани институции Съгласно Виенската конвенция от 1961г.

След проучване на европейската практика и след констатацията на смесената комисия,че професията на преводача не може да бъде регламентирана със закон,ДКО прие модел за регистрация на преводачите и фирми за преводи на МВнР на Испания. Снабдяването на официален документ, издаден от компетентен български органи предназначен за чужбина, както и от чужбина за България, с превод не би могъл да произведе своето правно действие на територията на съответната държава, за която е предназначен, ако подписа на преводача е удостоверен от „АОГ” .“

[Сканиран оригинал](#)

15 август 2017 г. 15:23:34

Рени Стоянова

Агенциите още не са разбрали трите основни момента в промените

Агенциите не са разбрали трите основни момента в промените

1. Отпада изискването за отпечатване на официалния превод върху фирмена бланка - вж § 13 (за промените в чл. 18 от правилника).

2. Заклетият преводач ще превежда от чужд на роден език - желязно правило. И без това в повечето страни държат преводът да е извършен от техен заклет преводач и масово хвърлят в кошчето за боклук нашите преводи на чужд език. Време е агенциите да престанат да заблуждават гражданите, че без превод документът не можел бил да се "легализира".

Напълнили са интернет с измишльотини. Не четат дори написаното на самия сайт на МВнР. Кой знае още колко години в интернет ще се въртят глупости от сорта на "нашите легализатори", "Легализацията представлява апостил, който се поставя в Консулският отдел на МВнР. Това е последната гаранция за истинността на превода." и тем под.

3. За да се подпише преводът на даден документ с електронен подпис, и самият документ трябва да е електронно създаден и подписан с електронен подпис. Двата електронни файла се капсулират по електронен път (нещо като скрепването с телбод) и се представят така, както са заедно – пак по електронен път. Учреждението, където ще се представя този скрепен по електронен начин двоен файл, на свой ред трябва да има съответния софтуер за проверка валидността на електронния подпис. Засега все още повечето документи са на хартия и дълго време още в документооборота ще циркулират документи на хартия. И не само в България, а по цял свят. Те няма как да бъдат подписани втори път с електронен подпис, особено ако издателите им вече не са сред живите. Евентуално в бъдеще би могло да се премине към електронно нотариално удостоверяване верността на сканиран препис от документ, първоначално издаден на хартиен носител. Но и тук дебне проблем – този път с международното признаване на електронните подписи. Съществува софтуерен разнобой. Едва с окончателната победа на глобализма в цял свят ще се реши и този проблем.

И да, официален превод нистина ще означава всеки превод с подпис на преводача. Заедно с отпадането на договорите и фирмените бланки отпада и т.нар. дву-фазен процес на заверка. Той на практика беше три-фазен (и все още е такъв до въвеждане на промените от 01.01.2018) - подпис на преводач за верността на превода + печат на агенция за лъжливо удостоверяване, че уж преводачът бил неин + стикер на КО, че МВнР не отговаря за верността на превода (и дори не знае чий подпис заверява, както призна самият бивш външен министър на 15.06.2012 пред НС). Чак сега процесът на заверка наистина ще стане дву-фазен – подпис на преводача + нотариално удостоверяване на истинността му. Тенденцията е до 2-3 години да стане едно-фазен - само подпис и печат на заклет преводач.

И да, промените са обсъждани надълго и нашироко - и неформално, и формално. Главната спънка за създаване на регистър на заклетите преводачи е, че мнозинството от тях работят на трудов договор в училища и университети и не им е удобно да се впишат в публичен регистър с данни за контакт, защото клиентите може да започнат да им звънят насред час или по време на изпит. Самите агенции постоянно изтъкват факта, че заклетите преводачи НЕ работят в агенциите и дори не са от същия град, без да се усетят как сами си признават, че НЯМАТ заклетни преводачи. Крайно време е агенциите да спрат да реват на чужд гроб и да се отдръпнат малко, за да направят място под слънцето за едно немногобройно, но престижно съсловие от истински заклетни преводачи, подобно на другите свободно практикуващи

професии – нотариуси, адвокати, архитекти, експерт-счетоводители, лицензирани оценители, медицинските специалисти, инженери и др.

15 август 2017 г. 16:09:48

harry

Възможно ли е заклет преводач да упълномощи някого да го подписва под преводи на документи?

(мнение на известен юрист)

„...Идеята на подписването... от преводача е, че той поема отговорност за верността на превода... преводачът удостоверява, не че преводът отговаря на някакъв другоезичен текст, а именно на скрепения с превода оригинал (т.е. **преводачът трябва да види оригинала, а не сканинг**). По същата причина не може някой да удостоверява, че преводът е извършен от друго. Накрая, ако имахме упълномощаване, щеше да е необходимо към всеки превод да се прилага екземпляр от пълномощното.

Ако имате предвид само някой технически да полага чужд подпис, това може да е престъпление.

Принципно мислим вариант е да се полага електронен подпис, като се капсуловат оригиналът и преводът в един документ, но не знам дали МВнР е фактически/технически дорасло за това, а и **ще има проблем, ако самият оригинал не е в електронен вид.**

Друг вариант е някой да подписва преводите от и със своето име, като истинският преводач не се афишира. Т.е. първият преводач ще извършва проектопревод, който този някой ще проверява, заверява и ще носи самостоятелна отговорност. Този някой обаче следва да отговаря на изискванията за преводач + да е склонен да се довери и да носи отговорност заради първия.“

[Възможно ли е заклет преводач да упълномощи някого да го подписва под преводи на документи?](#)

15 август 2017 г. 20:41:31

harry

Направени от мен констатации и предложения във връзка с измененията и допълненията на Правилника

Досега направих следните констатации и давам следните предложения във връзка с измененията и допълненията на Правилника от 1958 г.:

1. Законово основание

Правилникът няма законово основание - никъде в него не е посочено въз основа на кой закон

или за приложението на кой закон се издава. Как тогава изобщо може да съществува, още по-малко да се изменя и допълва?

- Във връзка с това предлагам като законово основание на Правилника да бъде посочен Административнопроцесуалния кодекс (Обн. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г.).

2. МВнР не е орган, компетентен да регулира преводаческата дейност у нас

От Устройствения правилник на МВнР се разбира, че МВнР не е орган, компетентен да регулира преводаческата дейност у нас, включително и официалните преводи. Ако този въпрос не се уреди, няма да има законово основание МВнР да поддържа и списък на преводачи.

- Предлагам в новия Устройствения правилник на МВнР да се добави, че ДКО поддържа регистър на преводачите, извършващи официални преводи.

3. Правилникът не се прилага в случаите по Хагската конвенция

Официалните преводи на документи с поставен апостил не се уреждат с този Правилник. Ако това не се уреди, няма да има законово основание МВнР да поддържа списък на преводачи, извършващи официални преводи на документи, заверени с апостил.

4. Правилникът е неприложим и в случай на действащ договор за правна помощ

Официалните преводи на документи от страни, с които България има действащ договор за правна помощ не се уреждат с този Правилник. Ако това не се уреди, няма да има законово основание МВнР да поддържа списък на преводачи, извършващи официални преводи на документи от страни, с които България има действащ договор за правна помощ.

- Във връзка с 3 и 4 констатация предлагам в началото на Глава втора на Правилника да се добави член, в който да се посочва, че в случаите, когато се заверяват документи за страни, ратифицирали Хагската конвенция, се поставя апостил от съответната институция; в случаите, когато документите са за страни, с които България има действащ договор за правна помощ, не се правят допълнителни заверки, а в останалите случаи се изпълнява пълната процедура по легализация. Естествено, юристите биха прецизирали текста на този член.

По този начин чл. 18 ще се отнася наистина за всички официални преводи, а не само за официалните преводи на документи, легализирани по класическата легализация.

5. Преводът е дейност *intuitu personae*, с оглед на личността

За извършване на официални преводи оторизация може да се дава само поименно на физически лица с необходимата квалификация, тъй като преводът е дейност *intuitu personae*, с оглед на личността.

- Затова предложеното изменение на чл. 18, ал. 1, „Министерството на външните работи поддържа списък на физически и юридически лица, които могат да извършват преводи...“ би трябвало да гласи: „Министерството на външните работи поддържа списък на физически лица, които могат да извършват преводи...“.

6. Заверката на подписа на преводача от нотариус - гаранция против фалшифициране на подписа

- Опасността от фалшифициране на подписа на преводача може да бъде намалена единствено като в списъка на преводачите, които извършват официални преводи, бъдат включени изключително физически лица, които лично, без никакви посредници, да отговарят за заверката на подписите си.

А самата заверка на подписите може да се предвиди не само чрез нотариално удостоверяване, а и със собствен печат (при регистрираните на свободна практика преводачи и при преводачите-собственици на ЕТ или ЕООД, когато удостоверяват собствения си подпис под собствения си превод). По-късно е необходимо регистрираните преводачи да получат право на собствен индивидуален печат. Напълно допустим вариант е и да се полага електронен подпис, като се капсуловат електронно подписаният оригинал (или завереното с електронен подпис сканирано копие) и преводът в един документ (поставят се в общ електронно подписан „плик“ (envelope, .p7m или .p7s)), но този вариант отначало може да бъде само в допълнение към предишните два, а освен това, сигурно ще се наложи в електронно подписания „плик“ да се включва и електронно подписаното удостоверение от МВнР на името на преводача.

15 август 2017 г. 22:50:47

Algafari

В отговор на Рени Стоянова

Макар, че не тук е мястото да си отговаряме един на друг ще го направя.

По т. 2 от твоите писания, те сама казваш, че „И без това в повечето страни държат преводът да е извършен от техен заклет преводач и масово хвърлят в кошчето за боклук нашите преводи на чужд език.“ – край на цитата. Тук бих добавил, че са много малко страните, в които изхвърлят нашите преводи. Дори обратното, в някои страни искат документа да е придружен с превод от страната издател. Ако приемем, че твоето твърдение е върно, то тогава за какво въобще преводачите ще превеждат и след това ще заверяват подписа си пред нотариус, след като преводът им ще бъде изхвърлян в кошчето за боклук. Ако бе така, то от МВнР овреме щяха да ни кажат да не превеждаме български документи на чужд език, защото имат информация от чужбина, че същите не ги признават. Такова нещо няма.

Що се отнася до съществуването на агенциите за преводи, то те са наложителни, предвид българските институции и бюрокрация. Едва 5% от гражданите и бизнеса разчитат на себе си за заверка на документи и съответно за превод на същите. Малко са хората, които биха пожелали сами да се разходят по инстанциите за да си заверят даден документ, а в повечето случаи няколко различни документа. По цял свят има агенции, които се занимават с административни дейности, а агенциите за преводи в България са точно това, като в допълнение предлагат и извършването на превод. Гражданина няма представа към кой преводач да се обърне. Кой е сериозен. Кой ще му свърши добре работата. Кой владее наистина добре езика. За това са агенциите. И да се премахнат, както ти се иска, цената и хонорара на преводача няма да се вдигнат. Тогава вие – преводачите ще се изядете един друг и ще си подбивате цените.

Аз също съм преводач и имам агенция за преводи. Гледам нещата от едната и от другата страна.

А сега да се върнем към предложението на МВнР.

Боли ме за гражданите. Искам колкото се може по-малко да усещат административната идиотщина на държавата.

Малко по-нагоре от твоето творение дадох пример за „разходката” на един документ.

Тази разходка е за сметка на нервите на гражданина или бизнеса – клиента. В крайна сметка ще плати същото, а със сигурност и повече, защото преводача ще си добави и разходите по висенето пред канторите на нотариусите.

Моля те Рени тук да обсъждаме плюсовете и минусите на нововъведението, което се предлага от МВнР, а не болестите, дали да има агенции или да няма. Не побългарявай ОБСЪЖДАНЕТО, като обсъждаш или споделяш нещо, което не е въпрос на обсъждането сега.

Тук ще помоля и АДМИНИСТРАТОРИТЕ на сайта, ако е възможно да трият всякакви коментари, които нямат връзка с обсъжданата тема.

15 август 2017 г. 23:32:27

Algafari

Още един пример от действителността

Аз съм преводач с арабски език.

Гражданинът Х, който живее в село Бранковци, община Грамада, област Видин иска да си преведе на арабски език и легализира Акт за раждане. Нито в Бранковци, нито в Грамада, нито във Видин има преводач с арабски език. Той дори няма и представа от цялата процедура, която трябва да провърви.

Трябва да си намери преводач с арабски език, на който да изпрати Акта за раждане, след което преводачът за му го върне. След което трябва да намери начин да се докопа до София за да го завери и легализира. След това да отиде до съответното посолство за заверка и най-накрая да се гръмне.

Докато МВнР не създаде изнесени офиси на Консулска служба в големите градове, всичките тези нововъведения само ще затруднят гражданите.

Поне до сега гражданинът Х си оставаше документа в някоя агенция в най-близкия град, ако случайно в неговия град няма такава. Преводът, легализацията и всичко се извършваше от агенцията. Тя намираще подходящия преводач, на който отдавна има доверие. Тя си има и свой куриер, който да внесе и вземе документа от съответната инстанция.

До сега гражданинът оставаше документа си в агенция /място, което все пак е някакъв офис/.

След промените, гражданинът ще трябва да изнамери от някъде – интернет например, преводач с арабски език – например, такъв като мен в София и да му изпрати документа си /куриерска услуга, която не е безплатна/. Той нито ме познава, нито знае къде живея, нито дали съм добър преводач, нито дали ще си получи готовия превод на време, а въобще дали ще си го получи, дали няма да му одера кожата. Ами, ако има сгрешени имена или други неточности в превода? Ще се започне една битка и разправи, които едва ли ще имат край.

Ето, това нещо спестяваха агенциите на гражданите и бизнеса – клиентите.

Разбира се, аз ще му таксувам и разхождането до нотариуса и таксата, която ще ми вземе.

Точно това РАЗХОЖДАНЕ искам да го разберат от МВнР и вносителите на новите промени.

Моля ви да спрем да разхождаме гражданите, преводачите, агенциите и кой ли не друг, като на **ТУРИСТИЧЕСКА ОБИКОЛКА**.

16 август 2017 г. 00:02:10

Tera

Коментар на г-н Алгафари

Чудесно обобщение, г-н Алгафари! Аз като преводач освен това не желая да се занимавам с всеки гражданин Х, който да ми губи времето в празни приказки, вместо през това време да работя. А всички знаем, че много рядко един гражданин отива в агенция Y, оставя превода и тръгва за 5 минути. Обикновено са едни дълги обяснения, какво, защо, къде, кога и пр., отнемачи поне 20 мин. За това са агенциите и аз лично предпочитам да работя през тях. Просто те улесняват целия процес. А и на мен, като преводач, не ми е необходимо да познавам всички детайлни процедури по заверката и легализацията на един документ - с това се занимават те. Те са посредници, предлагащи преводачески услуги чрез преводачи като мен, които не желаят да затъват в бумасина и празни разговори ежедневно, а искат да превеждат. И защо е необходимо да се въвежда ново звено - нотариусът? Дали той ще заверява подписа на преводача или КО, какво значение има това? Важен е съмият подпис - и отговорността на преводача за направения от него превод.

16 август 2017 г. 00:32:39

VGeorgieva

В подкрепа на казаното от г-н Алгафари и още нещо

Абсолютно подкрепям думите на г-н Алгафари за организацията и техническото обслужване на превода и легализацията на един документ. Към това ще добавя, че много често

документите съдържат текст на повече от един език - примерно документите от Норвегия винаги са на норвежки, но апостилът е на английски, от Швеция - често апостилът е на английски, да не говорим за документи от Ливан, Иран, Ирак или Дубай, където е възможно да има текстове на 2-3-4 различни езика. Документи от Швейцария съдържат текстове на немски, френски и английски и т.н. Документи от Казахстан често са на руски, но с апостил на казахски. Чисто физически ще бъде мисия невъзможна да събереш трима преводачи с редки езици едновременно в офис на нотариус. Чисто финансово това ще превърне документа в златен.

За да не разводнявам страницата, тъй като това не е форум за дискусии, а място за експертни мнения по определен казус, ще помоля Хари и Рени Стоянови да преустановят за момент войната срещу агенциите, която е абсолютно нерелевантна в контекста на предложението за проект, и да оставят място за адекватни коментари по темата.

16 август 2017 г. 11:49:53

harry

вж. форума към петицията...

Моля, погледнете форума към петицията на преводаческите агенции.

16 август 2017 г. 13:52:25

Рени Стоянова

Колеги, давам ви още един адрес за лични нападки, освен в петицията

Адресът е на фейсбук страницата ми (Хари няма такава). Ще я намерите, като изпишете на латиница Ренни Тодорова Стоянова. Давам го така, защото тук не е разрешено използване на латиница.

18 август 2017 г. 13:39:18

Javor

Плащане на данъци

Нека всички да платят дължимия данък за направения превод. Да видим тогава

18 август 2017 г. 14:21:26

Рени Стоянова

Колеги, давам ви и телефон за обсъждане на данъчни въпроси

моб. тел. 0888 60 90 72 Рени Стоянова

С г-н Мажд Алгафари вече си поговорихме много добре. С г-н Явор Павлов също можем да си поговорим, ако желае. Тук не е мястото за обсъждане на данъчни въпроси.

19 август 2017 г. 00:16:27

Javor

Данъци

Защо да не е мястото. Всичко е свързани. Превеждаш, получаваш пари за превода, плащаш данък. За що тогава плюваш по адрес на агенциите. Колко са преводачите, които без фирми, а само преводачи, които си плащат данъка от хонорарите. Колко ще стане цената на превода, ако се плати данъка. И искам да питам, кои от УПРАВЛЯВАЩИТЕ има нотариални кантори. По информация от Външно министерство за миналата година са постъпили около 5 000 000 лева от легализация. Нека журналистите да се поровят и да видят, кой има интерес да се "усвоят" тези пари. Кажете, как така държавата иска да подари тези пари на нотариусите?

19 август 2017 г. 10:21:15

IZ

Електронен подпис и печат. Що за лобистка наглост?

Ясно е, че нотариалното лоби и това на няколкото агенции, искащи да разкарат по-малките са издействали тези, меко казано, неадекватни и деформиращи идеи. В нормалните държави няма никакви чиновници от КО, които да безобразничат с преводачите и агенциите, няма и нотариални безобразия. А има: печат на преводача и подписът не е водещ, той може да се полага в електронен вид. Какво има да се умува - ноу-хау от Беларус и Северна Корея ли ще се въвежда? България е член на ЕС и вместо да тарикатства, нека възприеме работещ и смислен модел. И нека агенциите организират срещи с представители на изпълнителната и законодателната власти и стига безобразия. Дебат е необходим - обществен дебат, какъвто от отдавна в България няма. Дори и кандидатите за президенти не дебатират вече, медиите ги крият. И дават думата на любими свои политици, които дундуркат. Затова от тях няма какво да очакваме, освен тролене на дебата. Затова трябва самите агенции и преводачи да обединим усилия и поканим представители от ЕС, от няколко държави - да чуем мнения и споделим опит. По-конструктивен диалог и прагматични идеи. Моята идея е електронен подпис и кръгъл печат на преводача. И минимум бюрократични инстанции е процеса на превод и легализация.

19 август 2017 г. 14:41:59

Рени Стоянова

Одобрявам промените

Одобрявам следните промени:

- отпадането на монопола на МВнР върху преводите на документи (чл. 2а, ал. 1 от правилника);

- отпадането на договорите по чл. 2а, ал. 2 между агенциите и МВнР (т.нар. им "лиценз/оторизация");

- отпадането на изискването преводът да се разпечатва на фирмена бланка (чл. 18, ал. 2);

- подписът на преводача върху всички преводи на официални документи да се заверява от нотариус, а не само върху преводите, свързани с легализацията или апостилирането на документи (все още не се прави ясна разлика между двете и заверката с апостил неправилно се нарича "легализация по конвенцията за премахване на легализацията!");

- обещанието до 2020 да бъде направен публичен регистър на заклетите преводачи съгласно изискванията на ЕС, като се надявам да бъде спазено, въпреки трудностите.

19 август 2017 г. 15:52:45

DSpasova

Проектът за подписване пред нотариус е унижителен и ощетяващ преводачите!

Предложението третира преводачите като полукриминално съсловие от хора, които трябва живеят на определени места с нотариуси в България, ако искат да превежда официални документи, да се подписват пред свидетели, тяхната квалификация и самоличност да се проверяват многократно и постоянно от по-благонадеждни инстанции, тъй като те не са способни да носят отговорност за труда си. Предложението не отчита спецификата на преводаческия труд, изразяващ се в работа на бюро пред компютър, а не в обиколки по кантори. В предложението се подразбира, че тези обиколки и чакания, които отнемат от времето за преводачески труд, са безплатни, защото в калкулацията, целяща да спечели благоразположението на гражданите, за това не се споменава нищо. Следователно аргументът за по-ниските цени (от 15 на 6 лв.) е съвсем умишлено подвеждащ и манипулативен, но това е ясно на малцина. Видно е неуважението към времето и труда на преводачите.

Подписването пред нотариус привилегирова онези преводачи, които живеят в близост до такива, като дискриминира останалите – живеещите в малки населени места, живеещите в чужбина, както и онези, които са с редки езици и работят с клиенти от цялата страна. Следователно то създава условия за вътрешна конкуренция на база местоживееене, а не на база професионални умения. Лишават се от възможност да превеждат официални документи също онези преводачи, които превеждат на граждански договор, а иначе работят на пълен работен ден и нямат възможност да излизат и да ходят по нотариални кантори. Освен това, вероятно гражданите и преводачите ще бъдат научени да ходят директно при нотариусите, а повечето нотариуси не могат да преценят професионалните умения на преводачите. Също и

няма гаранция дали преводът е извършен от явяващият се да подписва, но какво значение има това, важно е някой да се подпише пред Нотариус.

Не е ясно какво налага това бързане не за съществената стъпка по създаването на електронен и публично достъпен Регистър на зачетите преводачи, регистър реално има и не съм чула убедителен аргумент защо същият е скрит, както и към електронно подписване, което би било най-добре за всички и за което има широка подкрепа в сектора – и от агенции, и от преводачи, а се търсят междинни усложняващи варианти, които налагат някаква реорганизация с твърде спорна ефективност и то временна, уж за 2-3 години, ако вярваме на казаното. Още, нима всички останали свободни професии заверяват подписите си пред нотариуси – одитори, архитекти, проектанти? Остава подозрението, че това е пореден опит да се отнеме възможността за работа на малките фирми, да не се дава самостоятелност на преводачите (за разлика от други свободни професии, които имат такава), което ще е в полза на малко на брой големи агенции и на нотариусите.

И не на последно място, проектът е пуснат за обсъждане в кратки срокове през август, когато много от засегнатите не могат да се включат пълноценно в обсъждането.

(Моля, коментарът да не бъде копиран и публикуван в никакви петиции)

19 август 2017 г. 17:22:29

Prevodach

Защита на конкуренцията

Това, което исках да коментирам, е много добре описано от Д. Спасова по-горе. Мисля, че по предложения проект за изменение трябва да се потърси становището на Комисията за защита на конкуренцията по две причини.

Първо, поставят се в дискриминационно положение преводачите, които извършват официална дейност далече от нотариални кантори. С това се нарушават принципите на свобода на установяване и на защита от нелоялна конкуренция.

Второ, автоматично се изключват от схемата български граждани, пребиваващи в чужбина, както и чуждестранни граждани, които имат квалификацията и покриват необходимите условия да извършват официални преводи. Или те ще заверяват подписите си пред чуждестранни нотариуси? В рамките на Европейския съюз това е нарушаване на правото на свободно движение на хора и услуги. Преводи може да се извършват в рамките на целия ЕС под формата на вътреобщностно изпълнение на услуги.

Иска ми се да вярвам, че отговорните държавни органи ще се заемат с по-сериозно законотворчество и кардинално решаване на ситуацията с оторизираните/сертифицираните/заклетите/съдебните преводачи (или както там бъдат наречени), вместо да се предприемат недорасли (нена)временни мерки.

19 август 2017 г. 17:26:32

harry

Регистър на заклетите преводачи може да се създаде веднага

Регистър на заклетите преводачи може да се създаде веднага. Това означава - и веднага да започнат да заверяват подписите под преводите си със собствен индивидуален/ персонален печат.

За създаване на регистъра не се изисква абсолютно никакъв специален софтуер. По-късно може да се осигури възможност за търсене на преводач по различни критерии - език, град и т.н. Отначало списъкът на преводачите от регистъра се публикува в Интернет като, например, pdf файл, който се актуализира при всяко вписване на нов преводач или отписване на преводач. Списъкът се прави по езици. За всеки заклет преводач се дават данни за връзка - адрес, телефони (мобилни и стационарни), евентуално скайп или вайбър, ако има, профил в социална мрежа и т.н., имейл адрес, удобно време за връзка и др.

Това не е обвързано с електронен подпис, но няма пречка заклетите преводачи да си направят и електронен подпис, в който да има информация за това, че титулярът е заклет преводач за даден език. Този електронен подпис ще замества подписа и печата на заклетия преводач при електронно подписване на официален превод на електронно подписани електронни документи. Това също може да стане веднага.

19 август 2017 г. 18:27:14

Рени Стоянова

Откъде произтичат трудностите при въвеждане на промени в преводаческата дейност

При всеки опит лицензът за извършване на официални преводи да премине от агенциите към заклетите преводачи – където му е мястото – агенциите оказват силна съпротива уж от загриженост за преводачите и за клиентите (гражданите), а в действителност – от страх да не лъснат далаверите им, в които са въвлекли и съконтрагента си МВнР.

19 август 2017 г. 18:49:56

Рени Стоянова

Уреждането на статута на заклетия преводач не е заплаха за бизнеса на агенциите

Години наред агенциите оказват упорита съпротива срещу уреждането на статута на заклетия преводач. И малките, и големите виждат в това заплаха за бизнеса си. "През последните двадесет години – се казва в становище от 2011 на НАПА-България, обединяваща 41 преводачески агенции – съществуващата нормативна уредба, в частност "Правилникът за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа", станаха основата, на която се създаде преводаческият бизнес в България като корпоративен бизнес на юридически лица. Отмяната на тази наредба и създаването на единствен закон за заклетия преводач ще премахне едно от най-съществените условия за действие на преводаческите фирми. Изготвянето на законопроект за заклетия преводач ще ограничи правата на корпоративния преводачески бизнес."

И малките, и големите премълчават в какво се състои застрашеният им бизнес, затова аз ще го кажа – състои се в заблуждаване на гражданите, че преводите се извършват от "техни" преводачи, в полагане на фалшифицирани или сканирани преводачески подписи, както и/или в изнудването на преводачите да изпращат на агенциите предварително подписани бели листи.

Според мен няма нищо страшно, ако този "бизнес" бъде унищожен. Страшното е, ако се остави.

Официалните преводи са едва 3-4% от всички преводи. Агенциите няма дори да усетят липсата им. Огромната част от преводите пак ще се извършват от ниско квалифицирани или напълно неквалифицирани лица – ученици, студенти, безработни и т.н., готови да превеждат за жълти стотинки, докато си намерят истинска работа. Те ще крепят агенциите, както и досега. Съставът им е разнороден и вечно променлив, текучеството – огромно, но агенциите са свикнали и ще се справят.

19 август 2017 г. 20:04:23

Anastasov

КРАЙНО ВРЕМЕ Е ДА ДА СЕ СЛОЖИ ТОЧКА НА СЕГАШНАТА АНАРХИЯ

Първо. Всеки преводач получаващ право да поставя подписа си под **официален превод** в България (защото в чужбина никой не гарантира верността на неговия превод), независимо на какъв език ще е преведен и който превод ще се приема като достоверен и законен от институциите и субектите в държавата е нужно да е записан в **специален регистър и да има издаден лиценз** за това от компетентен орган (кой обаче е той и в кой закон да бъде вписано, ако не в нов).

За преводите, които ще се ползват в чужбина за страните от ЕС и тези с които е подписано споразумение за правна помощ, както и Хагската конвенция, много по-лесно и правилно е преводът да бъде извършен в чужбина. Повярвайте ми, парите са същите, които ние клиентите плащаме, става дори по-бързо. Остава да се измисли как да бъде за останалите държави или поне за тези в които не се намира преводач от български.

Второ. Всеки преводач за да получи необходимия лиценз и да може да гарантира въпросният превод би било редно да носи персонално цялата отговорност. Агенциите може да ползват и 100 преводачи, те съответно така или иначе си надуват цените! Та, преводачи има толкова много, агенции още повече! Не е нужен лиценз на агенцията, а само на преводача!

Нужно е той да носи наказателна отговорност, която да поеме ако е злоупотребил. Затова е необходимо:

- да е компетентен, тоест да има съответни документи доказващи минимално образование и стаж като преводач и преминал изпит за това.

- да получава право да заверява преводи само на декларирани езици и за определен период от време, като получи за всеки един индивидуален персонален щамп печат заверен от държавата,

- да заверява превода, като задължително на щемпела се записва цената, която струва съответния превод, като подписа да се поставя лично пред нотариус, удостоверяващ подписа му или органите на реда - МВнР, МВР. Не виждам защо да не може достоверност на подпис да бъде направена лично и в полицията!

- за злоупотреби наказанието да бъде отнемане на право да извършва тази дейност за период от поне 5 години + парична глоба !

Крайно време е да се спрат тази менте преводи! Никой не знае кой превежда, всеки подписва, всеки заверява, МВнР пък въобще не е в час, но гледа да прибира пари по веригата, техни хора през годините се уреждаха като "заклети" преводачи, после дълго време не издаваха на нови разрешителни... въобще анархия. ТАЗИ ПРОФЕСИЯ защото е отговорна трябва незабавно да бъде урегулирана. Тук не говорим за превод на книжки и субтитри, а за документи на лица, фирми и държави, които може при една грешка или умишлена злоупотреба да нанесат немислими вреди на някого, на много хора, както и на цели организации. Затова **ОФИЦИАЛЕН ПРЕВОД би било редно да носи щампата на документ преведен от оторизиран, лицензиран специалист, професионалист, с достатъчно опит, стаж и познания и притежаващ валидни за това документи! НЯМА КАК, трябва и данъци да се плащат, след като на всички ни е ясно какви пари се правят от това, а данъците... почти ги няма!**

Адмирации за започната промяна, дано обаче се постигне нужният ефект след това обсъждане и да се появят законови рамки за това, а не само един правилник!

Петър Анастасов

19 август 2017 г. 20:04:24

Anastasov

КРАЙНО ВРЕМЕ Е ДА ДА СЕ СЛОЖИ ТОЧКА НА СЕГАШНАТА АНАРХИЯ

Първо. Всеки преводач получаващ право да поставя подписа си под **официален превод** в България (защото в чужбина никой не гарантира верността на неговия превод), независимо на какъв език ще е преведен и който превод ще се приема като достоверен и законен от институциите и субектите в държавата е нужно да е записан в **специален регистър и да има издаден лиценз** за това от компетентен орган (кой обаче е той и в кой закон да бъде вписано, ако не в нов).

За преводите, които ще се ползват в чужбина за страните от ЕС и тези с които е подписано споразумение за правна помощ, както и Хагската конвенция, много по-лесно и правилно е преводът да бъде извършен в чужбина. Повярвайте ми, парите са същите, които ние клиентите плащаме, става дори по-бързо. Остава да се измисли как да бъде за останалите държави или поне за тези в които не се намира преводач от български.

Второ. Всеки преводач за да получи необходимия лиценз и да може да гарантира въпросният превод би било редно да носи персонално цялата отговорност. Агенциите може да ползват и 100 преводачи, те съответно така или иначе си надуват цените! Та, преводачи има толкова много, агенции още повече! Не е нужен лиценз на агенцията, а само на преводача!

Нужно е той да носи наказателна отговорност, която да поеме ако е злоупотребил. Затова е необходимо:

- да е компетентен, тоест да има съответни документи доказващи минимално образование и стаж като преводач и преминал изпит за това.

- да получава право да заверява преводи само на деклариран езици и за определен период от време, като получи за всеки един индивидуален персонален щамп печат заверен от държавата,

- да заверява превода, като задължително на щемпела се записва цената, която струва съответния превод, като подписа да се поставя лично пред нотариус, удостоверяващ подписа му или органите на реда - МВнР, МВР. Не виждам защо да не може достоверност на подпис да бъде направена лично и в полицията!

- за злоупотреби наказанието да бъде отнемане на право да извършва тази дейност за период от поне 5 години + парична глоба !

Крайно време е да се спрат тази менте преводи! Никой не знае кой превежда, всеки подписва, всеки заверява, МВнР пък въобще не е в час, но гледа да прибира пари по веригата, техни хора през годините се уреждаха като "заклети" преводачи, после дълго време не издаваха на нови разрешителни... въобще анархия. ТАЗИ ПРОФЕСИЯ защото е отговорна трябва незабавно да бъде урегулирана. Тук не говорим за превод на книжки и субтитри, а за документи на лица, фирми и държави, които може при една грешка или умишлена злоупотреба да нанесат немислими вреди на някого, на много хора, както и на цели организации. Затова **ОФИЦИАЛЕН ПРЕВОД би било редно да носи щампата на документ преведен от оторизиран, лицензиран специалист, професионалист, с достатъчно опит, стаж и познания и притежаващ валидни за това документи! НЯМА КАК, трябва и данъци да се плащат, след като на всички ни е ясно какви пари се правят от това, а данъците... почти ги няма!**

Адмирации за започната промяна, дано обаче се постигне нужният ефект след това

обсъждане и да се появят законови рамки за това, а не само един правилник!

Петър Анастасов

19 август 2017 г. 21:25:42

Algafari

В отговор на Рени Стоянова

Сега по ред на номерата, тъй като това, което чета на моменти са пълни глупости.

Първо, моля всеки, който пише коментари да НЕ СЕ КРИЕ зад някакви прякори или фиктивни имена. Аз и още няколко пишем от СВОЕ ИМЕ и не се крием от никого.

Та така.

Да взема първо да отговоря на Рени Стоянова, тъй като е най-упорита.

Рени. Промените, които одобряваш нямат нищо общо с нотариалната заверка на подписа на преводача пред нотариус – предмет на обсъждането. Видно от творенията, които изливаш на това място, то те са насочени предимно срещу агенциите. Искам да разбереш следното. Дори и да се преустановят договорите между агенциите и МВНР, то работата на агенциите няма да спре и те няма да затворят. В момента просто уредбата е такава, че агенциите трябва да имат договор с МВНР, но ако им се прекратят договорите, тяхната работа и предлаганите от тях услуги няма да секнат или да спрат. Какво мислиш? Ако сега ми прекратят договора с МВНР не мога да обслужвам клиенти и не мога да имам екип от преводачи? Много се лъжеш? Нима преводачът като се подпише пред нотариус, агенцията няма да може да извършва останалата част от услугата? Преводачите пак ще си превеждат към агенциите, защото те са тези, които им подават работа. Труда на преводача е само част от една цялостна услуга. Работата на агенциите е посредническа дейност основно между три субекта – преводач, клиент и инстанция. Преводачите ще предпочитат да бъдат свързани с агенции, защото няма да се занимават с клиенти и инстанции и затова ще са съгласни да отделят част от хонорара си за да има кой да върши тази работа. Дори и без да отделят част от хонорара си, то агенцията ще си вземе своето от клиента. Клиентите ще предпочитат да бъдат обслужвани от агенции, защото няма да се занимават с търсене на преводачи, както и няма да се занимават и да си губят времето с ТУРИСТИЧЕСКИ ОБИКОЛКИ по държавните инстанции. А на инстанциите им е абсолютно все тая, дали ще се появи лично клиента, преводача или техен представител /агенцията/ за да завери даден документ.

Така че Рени и да ти се иска, и да не ти се иска, съществуването на агенциите ще продължи докато има пазарна икономика в страната, а и след нея.

Много преводачи и сега работят самостоятелно и без посредничеството на агенции. Някой работят само чрез агенции. А други работят, както самостоятелно, така и с агенции. Това ще остане и след промените.

Тези промени няма да ограничат преводачите да работят единствено и само самостоятелно. И към момента, агенцията е клиент на преводача. Тя му подава преводи /работа/ все едно, че директно клиента се е свързал с преводача. Да. Агенцията си е добавила някой лев отгоре върху хонорара на преводача, но тя плаща на преводача, толкова колкото той иска. Дали ще бъде на бланка на агенцията или на бланка на преводача е абсолютно все тая за клиента. Бланката на агенцията е реклама за агенцията, а заверката на преводача в края на превода е реклама за самия преводач. При отпадането на бланката на агенцията /рекламата/, то агенцията ще си компенсира тази реклама с визитка, която ще даде на клиента.

Явно много ти се иска да работиш самостоятелно. Никой не те спира, както сега, така и в бъдеще.

Отново те моля, тук да обсъждаме предложените промени, а не твоите болки и гняв към агенциите.

Споменавах в публикацията ти от 18 август 2017 г. 14:21:26, че с мен /г-н Алгафари/ си поговорила много добре, но не каза, че не подкрепям идеите ти, а това е подвеждащо.

19 август 2017 г. 21:45:08

Teга

Коментар на г-н Петър Атанасов

След коментара на г-н Петър Атанасов се почувствах като най-големия престъпник. Значи одитори, счетоводители, адвокати и прочие отговорни лица, подписващи тези най-важни документи (доста често да не коментирам как са написани), не е необходимо да се подписват пред нотариус, за да удостоверят, че именно те са ги изготвили, а ние, хората, които ги превеждаме, ще се подписваме, защото видите ли можело да не сме ние и трябвало задължително да се удостоверим пред някого. Хора, осъзнайте се. Ние ли сме престъпниците в държавата? Само ние ли? Хората, които превеждат?!? Да, преводът е важен, но също толкова важен е и самият документ. Когато останалите отговорни професии започнат да се подписват пред нотариус и аз ще ходя с удоволствие. В противен случай мога да направя само изводите, направени вече по-горе от други колеги - лобистка промяна, целяща да унищожи малките фирми в малките градове, най-вече, да затрудни работата на преводачите и да даде едни пари на нотариусите, които ще вземе, разбира се, от същите тези малки агенции. Много скоро към нотариалните кантори ще има преводачески агенции и чао на малкия бизнес.

19 август 2017 г. 23:05:42

Algafari

Аман от "компетентни" хора

Аман от "компетентни" "колеги", които дори са готови да ти звъннат по телефона в 22:30 да ми обяснят, колко са прави и колко съм грешен.

Ако се премахнат агенциите, както и се иска на Рени Стоянова ще се получи нещо, като все едно да няма брокерски агенции, които да посредничат при покупко-продажбата на имоти.

Ако си спомняте, имаше едно време, преди около 20 години, когато нямаше брокерски агенции. Тогава лично продавачите предлагаха своите имоти. Клиентите /купувачите/ се свързваха директно с продавача и ходиха на оглед на ужасяващо мизерни и неподходящи за тях имоти. Но пък за сметка на това, продавачите рекламираха имотите си като имоти от Шалзализе или Манхатън. Губеха време и средства по обиколки. Бяха лъгани с информация за имота. Бяха лъгани с документацията за имота и особено клиенти, които не разбираха нищо от документи, врътки, особености, вратички, ипотeki и т.н.

Поради тази причина и поради факта, че в цял свят има брокерски агенции за недвижими имоти, такива бяха създадени и в България.

Същото е и положението с агенциите за преводи в България.

С ръка на сърцето го казвам, че има много несериозни преводачи. Някои от тях дори и некомпетентни. Такива, които не знаят кои документи може да бъдат преведени и легализирани и кои не. 90% от преводачите ще има да подвеждат клиентите с невярна информация за документа, само и само да извършат превода и да му вземат парите. Ще изтъкват, че те са най-добрите, каквито примери чух и по-телефона.

Затова Рени. Ако отпаднат агенциите, едва ли всеки преводач ще си отвори офис, защото той струва пари и разходите по него не са малки. Тогава преводачите, вместо да отворят офис ще се срещат с клиентите по кафенета, кръчми, площади, улици, кръстовища, пред блока, пред къщи, ще го чакат пред молове, пред пицарии и да не изброявам други варианти. Това ли заслужава клиента?

Ако не ти пречи да отвориш офис, то и сега можеш да си имаш офис и без договор с МВнР. Но не говори от името на всички преводачи, защото аз, като преводач не бих отворил офис за преводи от и на арабски език.

Ако в офиса ми дойде клиент с два арабски документа и два английски? Какво трябва да направя? Да приема арабските и да го отпратя да си търси преводач за английските ли?

Е, след промените ще го отпратя, защото според Рени Стоянова агенциите са най-големите далавераджии, защото щяло да им лъснат далаверите:

„При всеки опит лицензът за извършване на официални преводи да премине от агенциите към заклетите преводачи – където му е мястото – агенциите оказват силна съпротива уж от загриженост за преводачите и за клиентите (гражданите), а в действителност – от страх да не лъснат далаверите им, в които са въвлекли и съконтрагента си МВнР.” – край на цитата от 19 август 2017 г. 18:27:14

Извинете ме колеги, че излях телефонната си болка пред вас, но пи писна от "компетентни" личности.

19 август 2017 г. 23:13:03

Algafari

Браво на Тера

Нима проектите на един жилищен блок на са отговорност? Дали проектите са начертани от самия архитект или инженери, подписа на които стои под тях? Нима не се използва труда на студенти за изготвянето на чертежите и след това да се полагат подписите на утвърдените инженери и архитекти? А, ако блока е некачествен? Ако се срути? Нима живота на живущите и тяхната съдба не е застрашен?

19 август 2017 г. 23:38:09

Тера

Заверка на подписа на преводача пред нотариус

Точно това имах предвид г-н Алгафари. Значи всички останали професии, отново - адвокати, одитори, счетоводители, инженери, архитекти, софтуерни специалисти и прочие, и прочие - могат да използват когото си искат, за да изготви съответен проект, след това да го проверят и да го "заверят" с подписа си, поемайки по този начин отговорността за него, а единствено ние - ПРЕВОДАЧИТЕ - хората, от които държавата ще се срути?!?... - трябва да ходим като малоумни за всяка една преведена страница при нотариус, да губим часове, за да му кажем - вижте, понеже аз съм потенциален престъпник и най-вероятно не съм правила аз този превод, затова дойдох тук, за да ви покажа, че съм аз. Моля, заверете ми подписа. Унизително, гадно и най-вече, напълно ненужно. Та нали аз поемам отговорността за превода. А ако някой се съмнява, че подписът е мой - има си процедура за удостоверяване, която би била приложима спрямо всяка една професия, полагаща удостоверителен подпис за нещо. Това си е чиста проба дискриминация, както някой беше написал по-горе. След като подходът към останалите, основно работещи на свободна професия или като малки фирми, специалисти не е такъв, не съм съгласна да бъде такъв САМО И ЕДИНСТВЕНО към ПРЕВОДАЧА.

20 август 2017 г. 00:51:01

Algafari

Тера

Благодаря ти. Ако нямаш нищо против да се чуем и да подготвим становище по промените, което да депозираме официално в МВнР. Пък каквото стане. :)

0878-508-275

20 август 2017 г. 08:29:13

Тера

Заверка на подписа на преводача пред нотариус

За съжаление съм изключително ангажирана с един проект, тъй като след дни ми предстои пътуване в чужбина и нямам възможност да се ангажирам и с това. Но тук се изтъкнаха много съображения против предложението, такива има и в сайта Група на преводаческите агенции и преводачите във Фейсбук. Бих обобщила следните:

- нарушаване на принципа за свободна конкуренция (по-горе са изтъкнати аргументи)

- абсолютна дискриминация само към едно съсловие - тук освен изтъкнатите по-горе аргументи бих добавила и съществуващите изисквания и невписване на преводачи на база оценки от дипломата - няма някой лекар с диплома 3 или 4 е лишен от правото да практикува професията си, или инженер, или архитект, или друг? Кой носи по-голяма отговорност за живота на хората? От моя грешка човек няма да умре, защото веднага ще се установи, че е грешка на преводача, а не порок в документа, но я се замислете какво би станало при грешка на някой от посочените по-горе? Дискриминация би било и да се лишат от правото да бъдат вписани в регистъра хора, които имат сертификат за владеене на език и удостоверен трудов стаж по специалността (каквото е едното от изискванията в момента и много "колеги" искат да го елиминират). Смяя да твърдя, че това са най-добрите преводачи на специализирани документи - представете си как би изглеждала жалба, преведена от току-що завършил студент с отлична диплома по езика и никакво познаване на материята? А финансов отчет? А епикриза? А статистическо изследване? Или строителни книжа? А упътване на сложна машина? И само за нас веднага са готови да предлагат да ни въвеждат нови и нови изисквания, да ни изпитват (Съюзът на преводачите, че защо точно те?!? Гледах предаване по ТВ Блумбърг с подобни желаниа да се "усвоят" отново едни пари, които ние сме изработили.). Стига вече. Когато сме се вписвали за първи път като заклетите преводачи - ние сме отговаряли 100% на съществуващите към онзи момент изисквания. Защо сега (след 5, 10 или 15 години) трябва да ходя отново на изпити, за да покривам новите изисквания? Ами такива изисквания се въвеждат и ще бъдат въвеждани непрестанно. За какво е трудовият стаж? Човек деквалифицира ли се като работи? И защо само ПРЕВОДАЧЪТ, а както става с останалите професии? Кой архитект ходи на изпит, за да може сега да упражнява професията си, защото сега имало нови предмети, въведени в дипломата?!? Никой. Новите изисквания важат за нови преводачи. За вече вписаните си е имало изисквания, на които те изцяло са отговаряли

- процедурата ще се оскъпи значително, определено няма да поевтинее (по-горе са изложени аргументи)

- както става с нотариалната заверка - кой я превежда за документи, преведени на чужд език?

Регистър на преводача - ако още няма такъв, може да се изготви веднага. Към всяка агенция са вписани преводачи - просто се преписват в Уърд с информацията за контакт, сортират се (има си такава функция в Уърд), изтриват се повтарящите се записи (обикновено един преводач е вписан към няколко агенции) и готово. Публикува се. Дават се печати (ако решат - според мен това е отживелица, трябва да се работи за електронен подпис задължително) с номера или без. Аз лично считам това излишно, защото важен е подписът. Дори и в банките вече не изискват печати! Но няма значение, със или без печат, все едно. А ако има фалшификации - има си процедура. Нима вие, колеги, знаете дали положените подписи върху някакъв документ са верни, когато ги превеждате. Ами който се съмнява, да се обърне към съответните органи. И това е. Само ние сме обект на тормоз през няколко години. Защо трябва да се променя процедурата? Имало ли е доказани проблеми? Имало ли е доказани фалшификации? Колко са на брой спрямо останалите професии? Някой да го е проучил... Едва ли.. Но ние по прозумция сме виновни. Ами, не сме.

Г-н Алгафари, ако се изготви някакво становище, публикувайте го в Група на преводаческите агенции и преводачите - там ще получите голяма подкрепа, включително и от мен. А аз лично, ако това се приеме все пак, просто няма да се занимавам с подобни документи, освен ако не станат 50 лв. на документ, а не 5 лв, колкото струват обичайно в момента. Има достатъчно друга преводаческа работа. Гражданите да се оправят, както някой беше написал по-горе, че са му отговорили в някаква служба...

20 август 2017 г. 12:06:45

Anastasov

ЗАВЕРКАТА НА ПОДПИСА ГАРАНТИРА НОСЕНЕ НА ОТГОВОРНОСТ

Явно, че най-болната тема се оказва ЗАВЕРЯВАНЕТО НА ПОДПИСА !

Нима сега не ви се заверява подписа от МВНР г-да и дами преводачи! Как става това, някой си, някакъв документ пратил на някаква си агенция, тя ви го пратила на вас, вие сте го получили онлайн, превели и върнали онлайн, агенцията го разпечатала на лист с ваш подпис или още по-зле подписала вместо вас, после някой го занесъл във ВЪНШНО и то УДОСТОВЕРИЛО че вие сте преводача, нищо, че може да сте превели и грешно, защото те не носят отговорност за съдържанието.... Пародия продължаваща години наред!

Ако малките преводачи издържачи се само от това не могат да смогват, то е ясно, че просто няма да извършват въпросната дейност по преводи на **ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ**, а ще си превеждат други неща, книги, субтитри и прочие каквото и до днес превеждат! Естествено, че е необходимо **ДА БЪДЕ ЗАВЕРЕНО ДОСТОВЕРНО И НАДЛЕЖНО КОЙ Е ПОДПИСАЛ ТОЗИ ПРЕВОД**, а не както до днес се прави подпис не присъствено. И не ставайте смешни, че заверки на други документи от други лица не се заверяват! Ако сте тръгнали да правите с роден проект завод в Белгия и майчиното мляко ще искат да ви е заверено. Стига сте говорили врели не кипели. Ясно е, че това е бизнес, но масово с него се злоупотребява. Никой не Ви кара да ходите да заверявате на всеки час документи. Ето тук е ролята на агенцията, която може да разпределя пропорционално работата към преводачите си. Отделно може да има и две цени - експресна и нормална. Който бърза и е необходимо да си завери документа до 1 работен ден го таксувайте повече, който може да чака 1 седмица, спокойно може да си заверите превода когато имате време. Ако отпадне изцяло заверката на превода, а вие просто си поставяте там един подпис, **ТОВА НЯМА ДА Е ОФИЦИАЛЕН ПРЕВОД**, а просто поредния превод на някой си. Както казах достоверността на подписа може да бъде облекчена, като се прави такава и в полицията. Не е нужно да се пазят копия от заверените документи, достатъчно е в дневник при нотариуса, полицията или в общината да е записано какво и от кого е заверено с **ДВА ПОДПИСА** - единия на заверяващия, другия на удостоверяващия подписа. Така ще се гарантира личното присъствие и поставянето върху подписа на превода пред длъжностното лице. Или си мислите, че ако ви оставят да си правите каквото си искате, понеже някои от вас са честни, останалите няма да се скъсат от фалшификации! Точно вие е редно най-много да изисквате да е всичко законно и легално, така повече работа ще имате действителна и платена, **А НЯМА НИКОЙ ДА СЛАГА ВАШИЯ ПОДПИС ВЪРХУ ПРЕВОДИ НА КАНДИДАТ СТУДЕНТИ И ДА СИ ПРИБИРА ПАРИЧКИТЕ**. Защото на ваш гръб се злоупотребява.

Никой не казва, че сте престъпници и точно за това трябва да се вземат мерки за да не станете такива, ако просто ви оставят да си превеждате на воля и подписвате без проверка и заверка, разчитайки само на вашата съвест! НЕ, не може нечие вписване на родено дете, граждански брак или пък бизнес сделка да бъде **ОФИЦИАЛНО РЕГИСТРИРАНИ**, разчитайки само на вашият професионализъм, който по никакъв начин няма да е гарантиран пред държавата, защото всеки ще може да каже: **ТОВА НЕ СЪМ ГО ПРЕВЕЛ И ПОДПИСАЛ АЗ !!!**

Петър **АНАСТАСОВ**

(към Tera - явно и вие правите грешки господа преводачи, дано не се случва при документите..., но не се казвам Анастасов)

20 август 2017 г. 13:31:15

Tera

Дискусия за ЗАВЕРКА на подпис на преводач от нотариус, а не за ПОЛАГАНЕ на подпис от преводач

Уважаеми г-н Анастасов, стига с приказките "на маса". Доколкото виждам от предложението, не става въпрос за ПОЛАГАНЕ на подпис от преводач върху документ, а за ЗАВЕРКА на подписа на преводача от нотариус - допълнителна услуга. Не може ЧАСТНИЯТ интерес да доминира над ОБЩЕСТВЕНИЯ. Ако на някого някога са му фалшифицирали подписа, има си компетентни органи. Обръща се към тях, разследва се и тази практика се прекратява. Аз казвам каквото мисля. Дано от овластените някой се замисли. И, ЧЕСТИТО НА ГРАЖДДАНИТЕ, според вас те вече ще чакат с дни, докато се съберат документи, достатъчно, за да се съгласи някой преводач да ги поеме за превод и да се разкарва за заверки. ЧЕСТИТО НА ГРАЖДДАНИТЕ, които се нуждаят от експресна услуга - вместо 7 лв. за превод, ще платят 70 лв. за експресното разкарване до нотариус. ЧЕСТИТО НА ГРАЖДДАНИТЕ, които се нуждаят от превод на по-рядко срещани езици (досега само се изпращаше подписания превод от преводача, но сега той ще трябва да се съгласи да ходи и при нотариус, и ивритът, например, от 32 лв/стр. ще стане 64 лв/стр.). Но, както се казва - и в КАТ настъпиха промени. Като се натрупа обществено недоволство - ако това се приеме - пак ще се върнем на сегашното положение. Мненията тук се изказват, защото искаме да се предотврати приемането на нещо неработещо, усложняващо практиката и в крайна сметка - **ОСКЪПЯВАЩО** излишно една услуга. Решението е електронният подпис (това е моето мнение, с което не задължавам никого).

(PS Извинете за името. Грешката е моя. При преводите грешки с имената не се правят, защото във всяка уважаваща себе си агенция на видно място виса надпис - "Отговорността за преглед и потвърждение на имената е на клиента".)

20 август 2017 г. 16:18:14

Prevodach

Колеги, това не е форум

Колеги, обърнахте обществената консултация на професионален форум. Ако искате да Ви вземат на сериозно, моля, ограничавайте се до конструктивни мнения и предложения по проекта на МВнР, оценката на въздействието и докладите. Моля, прехвърлете дебатите и междуличностните спорове в професионалните групи.

Рискуваме ценните идеи да се загубят в морето от приказки.

20 август 2017 г. 18:23:54

tzetz

Да се срещнем пред нотариуса...

Мога само да изкажа адмирации на г-н Алгафари, Тера, ДСпасова! Това са хора "от бранша" които са навътре в нещата и техните мнения трябва да бъдат чути! Навремето една стара преводачка ми каза - трябва да избереш - своя път - или да управляваш агенция, или да си преводач, работещ с много агенции. Двете са трудно съвместими... И бе много права.

Който е прочел горните им постове ще разбере защо...

Вървим отново към хаоса на измамници преводачи в интернет и бизнес, с точки на контакт в пицарията, в кафето, в паркинга на хипермаркета.

А защо да не се срещнем направо, е как къде пред нотариуса?!

20 август 2017 г. 20:58:47

Рени Стоянова

Проблемите с ходенето на нотариус и нарушаването на свободната конкуренция

Тези проблеми произтичат от дългогодишната порочна практика агенциите да внасят в МВнР списъци с имена на преводачи.

1. В списъците фигурират "мъртви души" - квалифицирани лица, които отдавна са престанали да превеждат, ако изобщо някога са започвали. Това обикновено са преподаватели в училища и университети, които не само ще откажат да ходят на нотариус, но ще откажат да бъдат включени и в публичен регистър на заклетите преводачи. Става дума за тези "няколко хиляди от най-добрите преводачи" по думите на г-н Алгафари (13 август 2017 г. 17:41:36 Algafari).

2. В списъците фигурират и имена на колеги със собствени агенции, които на свой ред са внесли в МВнР списъци на преводачи, в които фигурират имена на техни колеги с агенции, които на свой ред са внесли в МВнР списъци на преводачи, в които фигурират имена на техни колеги с агенции и т.н. до безкрай. Така са се оплели, че КЗК направо ще се хване за главата, ако разбере. Така че изказванията за нарушаване на свободната конкуренция са малко необмислени, меко казано (19 август 2017 г. 17:22:29 Prevodach и 20 август 2017 г. 08:29:13 Тера).

25 август 2017 г. 22:31:11

Javor

Заверка в посолства

Ако български документ, трябва да се завери в дадено посолство, питам:

- посолството удостоверява заверката на външно министерство, а не на даден нотариус.

- ако все пак приемат ТАЗИ ИДИОТЩИНА, ИЗМИСЛЕНА И РОДЕНА ОТ НЕДОРАЗВИТИЯ МОЗЪК НА НЯКОЕ НЕДОНОСЧЕ, искам да видя как всички нотариуси си изпращат спесимени те във всички посолства.

26 август 2017 г. 12:32:56

harry

Регистрацията на преводачи за извършване на официални преводи трябва да се уреди чрез закон

За да бъде законосъобразна дейността по извършване на официални преводи, регистрацията на преводачи за извършване на официални преводи трябва да се уреди чрез закон.

В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност

(ДВ, бр. 55 от 17.06.2003 г., последно изменен бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 20.12.2013 г.) разпоредбата на чл. 4. гласи:

(1) Лицензионен и регистрационен режим за извършване на стопанска дейност, както и изискване за издаване на разрешение и удостоверение или за даване на уведомление за извършване на отделна сделка или действие, се установяват само със закон.

(2) Всички изисквания, необходими за започването и за осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие, се уреждат със закон.

(3) С подзаконов нормативен акт, посочен в закон, могат да се конкретизират изискванията по ал. 2, като се осигури спазването на чл. 3, ал. 3.

Следователно, МВнР няма да може законосъобразно само въз основа на Правилника да регистрира преводачи (пък и фирми) за извършване на официални преводи и да им издава след това удостоверения за тази регистрация, ако регистрационният режим за тази дейност не е уреден със закон.

Един вариант е Правилникът с допълненията и измененията да бъде преименуван на Закон и да се предложи на Народното събрание да го приеме.

27 август 2017 г. 15:46:59

Rennie

Юристите още не са разбрали, че и правилникът, и регистрацията към МВнР са незаконни

Усилията за "намаляване на административната тежест" в областта на преводаческата дейност не са от тази година.

През 2012, с Решение на Министерски съвет № 808 от 08.10.2012 г. е приет План за намаляване на регулаторната тежест за бизнеса със срок за изпълнение на набелязаните мерки до 30 ноември 2012 г.

Планът, по отношение на МВнР, включва между другото и следната мярка: "Изработване на нова, отговаряща на съвременните условия нормативна уредба, уреждаща статута на преводачите в България и преводаческата дейност."

Проблемът е описан така: "Остаряла нормативна база, която не отговаря на съвременните обществени отношения в областта на преводаческата дейност."

Планът е публикуван за обществено обсъждане тук, в този портал, на 15.08.2012.

В отчета по изпълнението му (окт-ное 2012) е записано: "Статус: В процес на изпълнение В момента тече процес по сключване на нови договори с фирмите, които извършват преводачески услуги и имат взаимоотношение с МВнР."

(продължава)

27 август 2017 г. 16:47:29

Rennie

Продължение на "Юристите още не са разбрали ..."

През 2012 г. наистина бяха прекратени договорите на няколко хиляди фирми и започна да тече процес по сключването на нови - пак по старата уредба (чл. 2а, ал. 2 от правилника). Нито един юрист в България не забеляза, че няма как по стара уредба да се сключват нови договори. Нито че "остарялата нормативна уредба не отговаря на съвременните обществени отношения" (тя не отговаря на тях още от 1991 г., но това е отделен въпрос)

Сега, през 2017, от старата уредба отпада чл. 2а, ал. 2 (за договорите), но остава "регистрацията" към МВнР – както за юридически, така и за физически лица.

И отново нито един юрист не забелязва, че "регистрацията" към МВнР за извършване на официални преводи е незаконна - вж чл. 4, ал. 1 ЗОАРАКСД.

Председателят на Нотариалната камара г-н Димитър Танев дори бърза да подкрепи предложението на външния министър преводачът да се легитимира пред нотариуса с документ, издаден от МВнР, че е вписан в официалния регистър на преводачите, без да забележи, че е незаконосъобразно.

Юристите години наред не забелязват, че и самият правилник няма законово основание, или, ако забелязват, си мълчат. Единственият, който го заяви публично, беше г-н Константин Пенчев - бившият Омбудсман, сега - конституционен съдия. Направи го в Годишния доклад на Омбудсмана за 2013 г., обаче никой не обърна внимание на препоръките му правилникът да бъде отменен "в кратки срокове".

За този закон през 2008 г. във в. "Сега" е публикувана чудесна статия под заглавие "ЗОАРАКСД - хубав, но невидим закон. Работни групи и кръгли маси от години имитират борба с лицензите" Заглавието е валидно и днес, 9 години по-късно.

Вече е ясно и защо от дълги години се имитира борба с лицензите и административната тежест. Поради недостиг на юридически познания в средите на хората, от които зависи решаването на важни държавни въпроси, какъвто е и въпросът за официалните преводи – certified translation на англ. език.

30 август 2017 г. 13:19:47

Rennie

Вчера е публикуван проект, който противоречи на този

На 29.08.2017 в портала за обществени консултации strategy.bg е публикуван за обсъждане проект за изменение на Наредбата за държавните изисквания за признаване на придобитото висше образование и завършени периоди на обучение в чуждестранни висши училища.

В него се предвижда сключване на договор с МВнР по чл. 2а, ал. 2 от правилника:

"Документите [...] трябва да бъдат придружени с превод на български език от лице, сключило договор за извършване на преводи с Министерството на външните работи съгласно чл. 2а, ал. 2 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа от 1958, посл. изм. 1990."

А в проекта за изменение и допълнение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, който се обсъжда тук от 11.08.2017, се предвижда отменяне на някои членове и алинеи от Правилника, сред които и чл. 2а, ал. 2 (§ 6.В чл. 2а ал. 1, ал. 2 и ал. 3 се отменят).

Пуснах коментар и там, но едва ли някой ще обърне внимание, след като не обърнаха внимание дори на г-н Константин Пенчев, бивш Омбудсман и сегашен конституционен съдия, който още през 2013 г. препоръча целият правилник да бъде отменен, тъй като е незаконосъобразен.

08 септември 2017 г. 15:49:23

СПБ

Становище на Съюза на преводачите в България

Становище на Съюза на преводачите в България

Относно: Проект за Постановление за изменение и допълнение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, предложен от МВнР

Управителният съвет на Съюза на преводачите в България и секция „Научна и техническа литература и заклетите преводачи“ към СПБ изразяват своето обобщено становище:

1. Да се създаде и поддържа Национален регистър на заклетите преводачи в Република България по езици към институцията, за която се прецени, че е целесъобразно.
2. Да се регламентира достъпът до професията „заклет преводач“ с полагане на изпит пред комисия, съгласно приетата европейска практика.
3. Всеки преводач, вписан в Националния регистър, да получи личен идентификационен номер, идентификационна карта и личен печат по образец. Спесименът на преводача да се полага еднократно пред нотариус и да се съхранява от компетентната институция, поддържаща Регистъра.
4. Всеки преводач с правоспособност, удостоверена според посочения в т. 3 начин, да има право да работи като физическо лице, да създаде свое търговско дружество или да упражнява професията посредством агенция за превод.
5. Относно най-дискутираната промяна, предлагана от МВнР, УС на СПБ е на мнение, че е неприемливо и неефективно преводачът да се явява лично пред нотариус за легализация на всеки свой превод. Ако подобна практика бъде въведена, ще възникнат други въпроси, търсещи отговор, като например: кой ще преведе нотариалната заверка на подписа на преводача, кой ще удостовери и завери превода на тази нотариална заверка?

6. Управителният съвет на Съюза на преводачите в България и секция „Научна и техническа литература и заклетни преводачи“ към СПБ изразяват готовност да се включат със свои специалисти в прецизирането на Проекта за Постановление за изменение и допълнение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, предложен от МВнР.

Управителен съвет на Съюза на преводачите в България

София,

08.09.2017 г.

08 септември 2017 г. 16:41:56

petargeorgiev

Отражение на промените

1. Тия дни ми звънят от една фирма за преводи и ги питам какво ще правят, ако се приеме заверката пред нотариус на подписа на преводача. Отговорът беше да не се безпокоя, тъй като имали познат нотариус и нямало да има нужда да ходя лично. Или с други думи: старата песен на нов глас. Казах, че не ми е проблем, тъй като около нас има поне 5 (пет) нотариуси в радиус около няколкостотин метра. Аз лично преди време подадох мой документ за легализиран превод в много известна фирма за преводи (готов съм да я кажа като защитен свидетел в съда) и когато отидох да получа превода, служителката го разпечата пред мен, скачи го с оригинала, подписа го и ми го даде. Аз пазя превода (!!!) и при нужда може да се направи графологична експертиза на подписа на служителката дали това е подписът на преводача. Също така ми казаха, че новата счетоводителка ги натискала да почнат да искат от всички преводачи фактури. Казах директно, че това е *causa perdata* („кауза пердута“ или „изгубена кауза“, от латински) и най-много да си загуби част от хората, тъй като съм чувал, че повечето преводачи не издават фактури по ред причини, основната от които, разбира се, е финансова. За съжаление, заверката пред нотариусите няма да промени това.

2. Моя позната дала за превод при наша обща позната фирма за превод (заб. на пишещия: не е тази от т. 1 по-горе) документ (на 1 лист) за експресен превод от български на френски език. След около 1 (една) седмица получила превода. Забелязала обаче, че марките са за 15 (петнадесет) лв., а не за 30 (тридесет) лв., колкото са ѝ били казали при предварителната оценка на разходите. Поради това и забавянето отказала да доплати останалата сума за превода. Станал голям скандал и вече не си говори с общата ни позната, която на свой ред ми се обади да се оплаче. Аз поразпитах тук-там сред познатите ми фирми и куриери и установих следното. Стара практика било фирмите и куриерите при експресна поръчка да подават в Консулски отдел (КО) на МВнР обикновена поръчка за 15 (петнадесет) лв., а да я получават като експресна (струваща 30 (тридесет) лв.) след уговорка със служителите в КО. За финансовата страна на далаверата има само непотвърдени медийни слухове. От клиента обаче се вземат пари като за експресна. От една фирма дори ми казаха, че имат писмени доказателства за това. Дали 10 (десет) документа по куриер за експресна заверка. На клиентите (адвокати!!!) съответно начислили по 30 (тридесет) лева на документ само за заверката. Понеже адвокатите много бързали, куриерът занесъл легализираните преводи директно при тях. Може би точно затова е станала далаверата, тъй като куриерът е разчитал

на това, че възложителят няма да види измамата с марките. По неведоми пътища Господни обаче и по съвсем друг повод фирмата получила от адвокатите копия от преводите и шефът забелязал, че марките са за по 15 (петнадесет) лева, т.е. общо измамата е за 150 (сто и петдесет) лева. След грандиозен скандал куриерът бил натирен незабавно (не казвам уволнен, защото не бил на щат) и дори имал наглостта на изпроводяк да каже, че „така правят всички“. (Май имаше опера от Моцарт с такова заглавие: *Così fan tutte*, което според Гугъл транслейт се превеждало „Така че всички фенове“. Това ми напомня за един български опит за автоматична преводачка, която превеждаше „fan club“ като „клуба на вентилатора“.) Дано поне тая порочна практика с експресните заверки спре със заверката при нотариусите, ако се приеме изобщо. МВнР много лесно би могло да установи всичко това, като сравни датите на подаване на обикновените поръчки с датите на получаване. А клиентите, които още пазят експресните преводи, не е зле да погледнат какви марки са залепени. И ако желаят, да действат по закон и по съвест.

08 септември 2017 г. 19:21:20

Аделина Георгиева

отговор до petargeorgiev

Колега Георгиев,

1. Стандартната бавна поръчка е 5 работни дни (1 ден за превод от 1 стр и 4 дни за заверка в КО), т.е. дамата е получила стандартната бавна поръчка за упоменатия срок. Възможно е 30-те лева, които са и поискани да включват 15 лв. такса на КО + 15 лв. такса на агенцията (никой не ходи без пари до там, все пак и всеки сам определя цената за куриерската си услуга). Не е лошо това да се изясни преди да се сипят обвинения по съответната агенция и служителите от КО.

2. Все пак тук обсъждаме Законопроект (т.е. За, Против, предложения и т.н. по конкретния казус, а именно кой да заверява подписа на преводача) и явно и от горните постове, доста хора не разбраха, че това не е форум. За целта има група във фейсбук.

09 септември 2017 г. 00:20:17

tzetz

Изпити и изпитчета...

"Да се регламентира достъпът до професията „заклет преводач“ с полагане на изпит пред комисия..."

Само да попитам съюза на преводачите в качеството на какви ще ни изпитват, когато ние сме положили успешно изпит пред **Държавата**?!!! Или техните изпитващи ще се яват един вид "по-висша" институция?

А в случая когато преподавател във ВУЗ във филологическа специалност, работи и като преводач, кой колега ще се наеме да оцени "преводача"? Ще бъде ли достатъчна квалификацията и меродавна преценката му?

Да съгласни сме, че е хубаво да има изпити, но те да са за тези, които не са завършили съответна филология, и твърдят че имат достатъчно знания и компетентност да извършват

качествени преводи на съответните езици. Другото е ненужна бюрокрация и пари. Да там идва върпоса кой ще заплаща труда на изпитващите - съюзът или съответният явяващ се?!

09 септември 2017 г. 14:53:56

Rennie

По т.1 и т. 2 от становището на СПБ

По т. 1. Създаването на регистър означава наличие на регистрационен режим.

Регистрационен режим се установява само със закон - вж. Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (чл. 16 и 17). Такъв закон за заклетите преводачи все още няма.

Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност

Чл. 16. (1) Законът, който урежда регистрационен режим, установява изчерпателно:

1. изискванията, при които едно лице, което възнамерява да извършва стопанска дейност, може да бъде вписано в регистъра по чл. 15, ал. 1 и да му бъде издадено удостоверение, както и основанията за отказ;

2. особените правила в производството по вписване в регистъра по чл. 15, ал. 1 и по издаването на удостоверение;

3. особените правила за спиране и прекратяване на съответната стопанска дейност, съответно за заличаването на лицето от регистъра по чл. 15, ал. 1 и обезсилване на издаденото удостоверение.

(2) В закона, който урежда регистрационен режим, се посочват и условията по чл. 12, ал. 1.

Чл. 17. (1) Регистриращият орган не може да изисква информация за спазването на изисквания, които не са нормативно установени.

По т. 2. Регламентирането на една професия не става с полагане на изпит, както си представя СПБ, а със закон или поне с наредба, издадена въз основа на закон. В закона/наредбата може да се запише "с полагане на изпит", а може и да не се запише. В наредбата за съдебните преводачи от 2014, например, няма изискване за изпит. Що се отнася до европейската

практика, тя не само че не е "приета", а дори още не е унифицирана - някъде има изпити, другаде - не. Справка: книгата The Status of the Translation Profession in the European Union, 2012 (налична онлайн безплатно)

09 септември 2017 г. 15:39:20

Rennie

По т. 5 и т. 6 от становището на СПБ

По т. 5. За личното явяване на преводача пред нотариус СПБ са категорични, че е "неприемливо и неефективно". Да, така е, но сегашното положение е още по-неприемливо и по-неефективно. Сега преводачът трябва да се яви лично пред служител от агенцията, за да се подпише СЛЕД разпечатване на превода му върху фирмена бланка (изискването за фирмена бланка отпада с настоящото изменение на правилника). Тъй като преводачът обикновено НЕ работи в агенцията, а често и НЕ живее в същия град, се е установила една "чудесна" практика - преводачите да изпращат на агенциите предварително подписани бели листи. От СПБ нищо не казват по този въпрос (а той е много сериозен). Освен това твърдят, че преводачът се явява лично пред нотариус "за легализация на всеки свой превод". Нотариусите няма да легализират преводите, а само ще удостоверяват истинността на подписите на преводачите.

За другите въпроси, които според СПБ ще възникнат от явяването пред нотариус. Тук СПБ имат предвид проблемите с преводите, предназначени за чужбина. Най-лесното решение е заклетите преводачи да превеждат само от чужд на бг език. И без превод легализираният/апостилираният документ е готов за чужбина. Преводът може да се направи там, дори е за препоръчване, защото в много държави се признават само офиц. преводи, извършени от техните заклети преводачи (информацията за липса на необходимост от превод на чужд език е налична на сайта на МВнР)

Понеже не само СПБ, но и всички агенции поставят въпроса с преводите за чужбина, не е лошо да се помисли за решаването му (за тяхно спокойствие). Според мен, теоретично би могло да се уреди нотариусите да поставят унифициран щемпел на английски език, подобно на досегашния стикер на МВнР върху преводите (стикер! не апостил! да не се бъркат!). Всъщност въпросът е по-скоро, досега как е било? Кой е превеждал стикера на Външно, след като е само на англ. език, а преводите са за цял свят? Колкото и да е разпространен, английският език все още не е официален в повечето страни по света. Значи е трябвало да се превежда и той. Ами ако се окаже, че причината да не признават преводите ни в чужбина е точно този стикер? Разбира се, главната причина да не признават преводите ни е принципната политика на всяка страна да признава само преводите, извършени от нейните заклети преводачи. Това се прави за удобство. При съдебен спор, например, е много по-лесно да призовеш преводача в съда, ако живее в същата страна, отколкото ако е в друга. В същата връзка, проблеми може да е създавал и езикът на анкетката (фирмената бланка; тя обикновено

е на бг език или най-много – на англ.). Езикът на печата също може да е създавал проблеми (и той обикновено е на български език; по принцип, в РБ се позволяват печати само на бг език). Изобщо оказва се, че много работи са били за превод и досега, така че няма защо да се тюхкат от СПБ как щяла била да се превежда нотариалната заверка на подписа на преводача. Няма да се превежда! Като пристигне преводът в чуждата страна, там ще се превежда, каквото е останало непреведено.

6. За изразената готовност на СПБ "да се включат със свои специалисти в прецизирането на Проекта за Постановление за изменение и допълнение на Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, предложен от МВнР." От СПБ бързат да си предлагат услугите, без да забележат, че самият т.нар. правилник е незаконосъобразен, тъй като не отговаря на Закона за нормативните актове (вж чл. 7, ал. 1 от ЗНА).

ЗНА, Чл. 7. (Изм. - ДВ, бр. 46 от 2007 г.) (1) Правилникът е нормативен акт, който се издава за прилагане на закон в неговата цялост, за организацията на държавни и местни органи или за вътрешния ред на тяхната дейност.

09 септември 2017 г. 15:40:14

Rennie

По т. 5 и т. 6 от становището на СПБ (част първа)

По т. 5. За личното явяване на преводача пред нотариус СПБ са категорични, че е "неприемливо и неефективно". Да, така е, но сегашното положение е още по-неприемливо и по-неефективно. Сега преводачът трябва да се яви лично пред служител от агенцията, за да се подпише СЛЕД разпечатване на превода му върху фирмена бланка (изискването за фирмена бланка отпада с настоящото изменение на правилника). Тъй като преводачът обикновено НЕ работи в агенцията, а често и НЕ живее в същия град, се е установила една "чудесна" практика - преводачите да изпращат на агенциите предварително подписани бели листи. От СПБ нищо не казват по този въпрос (а той е много сериозен). Освен това твърдят, че преводачът се явява лично пред нотариус "за легализация на всеки свой превод". Нотариусите няма да легализират преводите, а само ще удостоверяват истинността на подписите на преводачите.

За другите въпроси, които според СПБ ще възникнат от явяването пред нотариус. Тук СПБ имат предвид проблемите с преводите, предназначени за чужбина. Най-лесното решение е заклетите преводачи да превеждат само от чужд на бг език. И без превод легализираният/апостилираният документ е готов за чужбина. Преводът може да се направи там, дори е за препоръчване, защото в много държави се признават само офиц. преводи,

извършени от техните заклетни преводачи (информацията за липса на необходимост от превод на чужд език е налична на сайта на МВнР)

09 септември 2017 г. 19:06:42

СПБ

По темата за изпитите:

Благодарим за коментарите, колеги.

Предлагаме изпити за всички, дори и за преводачи с многогодишен стаж, в т.ч. и за членовете на Съюза, въпреки че са получили членството си чрез изпит. Нямаме никакви претенции да участваме в изпитни комисии. Изпитът трябва да бъде анонимен, онлайн. Институцията, която ще провежда изпита, ще определи комисии по езици. Центърът за превода за органите на ЕС може да помогне с делегирани преводачи като изпитващи. Съюзът разполага с преведени нормативни уредби от много страни за регламентиране на достъпа до професията „заклет преводач“.

10 септември 2017 г. 01:38:38

Rennie

Съгласни сме с колегите от СПБ за спешната необходимост от закон за заклетите преводачи

Пиша в "ние" форма, защото не изразявам строго личното си мнение.

Колегите от СПБ предлагат съдействие с преведени нормативни уредби от много страни за регламентиране на достъпа до професията „заклет преводач“.

Ние сме съгласни, че регламентирането на достъпа до професията "заклет преводач" е въпрос от първостепенна важност, по-голяма дори от въпроса за изменението на правилника за легализациите.

Ето защо смятаме, че спешно трябва да се приеме Закон за заклетите преводачи. И даже сме готови с проект за такъв, който ще представим след малко, защото за приемането му е необходима една малка промяна в сегашния правилник за легализациите - в чл. 18. Според нас, вместо предложеното изменение:

„Чл. 18 (1). Министерството на външните работи поддържа списък на физически и юридически лица, които могат да извършват преводи на документи и други книжа от български на чужд език и от чужд език на български, когато тези документи са легализирани по реда, посочен в глава втора на този правилник.“

(2) Включването на лица в списъка, условията на които следва да отговарят тези лица, както и останалите детайли по поддържане на списъка, се уреждат със заповед на министъра на външните работи.

(3) При включване на едно лице в списъка, дирекция „Консулски отношения“ издава

потвърждение, съдържащо пореден номер и идентификационни данни, вкл. ЕИК и ЕГН.”

следва да се запише:

„Чл. 18 (1). Министерството на външните работи поддържа регистър на заклетите преводачи, които могат да извършват преводи на документи и други книжа от български на чужд език и от чужд език на български, когато тези документи са легализирани по реда, посочен в глава втора на този правилник.”

(2) Включването на лица в регистъра, условията, на които следва да отговарят тези лица, както и останалите детайли по поддържане на списъка, се уреждат със Закона за заклетите преводачи.”

И – разбира се – следва да отпадне предложението за нотариална заверка на подписа на заклетия преводач. Ето това следва да отпадне:

§ 15. Създава се нов чл. 21а :

„Чл. 21а. Подписът на преводача, поставен в извършения от него официален превод по реда на глава трета, е необходимо да бъде нотариално заверен. При заверката преводачът представя пред нотариуса и документа по чл.18, ал.3”.

10 септември 2017 г. 01:41:32

Rennie

Проект на Закон за заклетите преводачи - Глава първа

Проектът е базиран на Наредбата за съдебните преводачи.

Глава първа.

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) С този закон се уреждат:

1. редът и сроковете за предложения за включване и промени в регистъра на специалистите, утвърдени за заклетите преводачи;
 2. условията, на които трябва да отговарят специалистите, утвърдени за заклетите преводачи;
- (2) Законът се прилага за лица, утвърдени за заклетите преводачи.

Чл. 2. Дейността на заклетите преводачи се основава на следните принципи:

1. законност;
2. независимост;
3. добросъвестност, обективност, точност и пълнота на превода;
4. поверителност и спазване на професионалната етика.

Чл. 3. В (МВнР или друг орган, който законодателят определи) се поддържа регистър, съдържащ имена и данни за контакт със специалистите, утвърдени за заклетите преводачи.

Чл. 4. Всеки кандидат за заклет преводач е задължен при вписване от страна на съответния компетентен орган в регистъра на заклетите преводачи да представи документ за сключена застраховка "Професионална отговорност" за щети, които могат да възникнат при изпълнение на възложената му работа.

10 септември 2017 г. 01:44:58

Rennie

Проект на Закон за заклетите преводачи - Глава втора

Проектът е базиран на Наредбата за съдебните преводачи.

Глава втора.

УСЛОВИЯ, НА КОИТО ТРЯБВА ДА ОТГОВАРЯТ СПЕЦИАЛИСТИТЕ, УТВЪРДЕНИ ЗА ЗАКЛЕТИ ПРЕВОДАЧИ

Чл. 5. Заклетият преводач трябва да отговаря на следните условия:

1. да има ниво по съответния чужд език С1 или С2 съгласно Общата Европейска езикова рамка, което се доказва с международно признат сертификат или с диплома за висше филологическо образование – чужда филология с успех над 4.50, а ако няма такъв документ – да е издържал успешно изпит, организиран от (МВнР или друг орган, който законодателят определи)
2. ако чуждият език му е роден – да има ниво по български език С1 или С2 съгласно Общата Европейска езикова рамка, което се доказва със съответния сертификат или с диплома за висше филологическо образование – българска филология, а ако няма такъв документ – да е издържал успешно изпит по български език, организиран от (МВнР или друг орган, който законодателят определи)
3. ако е с особено рядък чужд език, който не му е роден, но няма документ за владенето му и организирането на изпит от (МВнР или друг орган, който законодателят определи) е невъзможно по обективни причини поради това, че чуждият език е особено рядък – да

представи една или повече препоръки от ползвател/и на услугите му (броят на препоръките – по преценка на законодателния орган);

2. да не е осъждан за престъпление от общ характер;

3. да не е лишен от право да упражнява професия или дейност;

4. да има разрешение за постоянно пребиваване в Република България, ако е чужд гражданин.

10 септември 2017 г. 02:01:04

Rennie

Проект на Закон за зачетите преводачи - Глава трета

Проектът е базиран на Наредбата за съдебните преводачи.

Глава трета.

РЕД И СРОКОВЕ ЗА ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ВКЛЮЧВАНЕ И ПРОМЕНИ В РЕГИСТЪРА НА СПЕЦИАЛИСТИТЕ, УТВЪРДЕНИ ЗА ЗАКЛЕТИ ПРЕВОДАЧИ, И РЕД ЗА ОТПИСВАНЕТО ИМ

Чл. 6. (1) Предложения за включване на специалисти в регистъра на зачетите преводачи се правят лично от кандидатите.

(2) Предложенията за включване в регистъра се правят чрез заявление до (МВнР или друг орган, който законодателят определи)

(3) Кандидатите, които нямат документ за владеење на съответния език, преди подаване на заявлението, подават писмена молба до (МВнР или друг орган, който законодателят определи) за провеждане на изпит съгл. чл. 5, т. 1 и т. 2. В срок до един месец (МВнР или друг орган, който законодателят определи) е длъжен да уведоми кандидата кога и къде може да се яви на изпит, а кандидатът е длъжен да потвърди, че е уведомен.

(4) Ако след изтичане на 3 месеца от датата на писмената молба до (МВнР или друг орган, който законодателят определи) за провеждане на изпит по чужд език съгл. чл. 5, т. 1, кандидатът не е получил уведомление кога и къде да се яви на изпит по чуждия език, се приема, че е налице хипотезата на чл. 5, т. 3 – обективна невъзможност за организиране на изпит от (МВнР или друг орган, който законодателят определи) поради това, че чуждият език е особено рядък, дори ако чуждият език не е особено рядък, като кандидатът получава право да подаде заявление съгл. чл. 5, т. 3.

Чл. 7. (1) Заявленията се подават лично от лицето, което кандидатства за включване в регистъра, на хартиен и електронен носител. Заявленията могат да се подават и дистанционно чрез лицезиран куриер и лична ел. поща.

(продължава)

10 септември 2017 г. 02:10:23

Rennie

Проект на Закон за зачетите преводачи - Глава трета (продължение)

Чл. 8. Към заявлението кандидатът прилага следните документи:

1. лична карта – заверено копие;
2. сертификат за ниво по съответния език С1 или С2 съгласно Общата Европейска езикова рамка или диплома за висше филологическо образование – заверено копие;
3. удостоверение за успешно издържан изпит, организиран от (МВнР или друг орган, който законодателят определи) - отнася се само за кандидатите, които нямат документ за владене на езика съгл. чл. 5, т. 1 и т. 2;
4. декларация за липса на уведомление за дата и място на провеждане на изпит по чужд език от (МВнР или друг орган, който законодателят определи) по подадена преди повече от 3 месеца писмена молба за явяване на изпит по чуждия език съгл. чл. 6, ал. 4, ведно с една или повече препоръки от ползвател/и на неговите услуги (броят на препоръките – по преценка на законодателния орган) съгл. чл. 5, т. 3 Отнася се само за кандидатите, които нямат документ за владене на чуждия език и провеждането на изпит за него е невъзможно по хипотезата на чл. 5, т. 3.
5. свидетелство за съдимост;
6. документи, свързани със стаж по специалността, ако има такъв: нотариално заверено копие на трудова или служебна книжка или други документи, удостоверяващи стаж по специалността, ако има такъв;
7. декларация, че не е поставен под запрещение, не е лишен от право да упражнява професия или дейност;
8. разрешение за постоянно пребиваване в Република България, ако лицето е чужд гражданин;

Чл. 9. (1) В заявлението се вписват трите имена на преводача, домашният му адрес и/или друг адрес за контакт, телефон и ел. поща за връзка, данни за неговото образование, специалност, месторабота, заеманата длъжност, продължителността на трудовия му стаж като преводач, ако има такъв, или брой години опит като преводач, ако има такъв, както и допълнителната му квалификация, ако има такава.

(2) Обстоятелствата по ал. 1 се удостоверяват със съответните документи, които се прилагат към заявлението.

(3) При липса на документи за трудов стаж като преводач, кандидатът подава декларация за брой години опит като преводач, ведно с една или повече препоръки от ползвател/и на услугите му (броят на препоръките – по преценка на законодателния орган).

10 септември 2017 г. 02:15:01

Rennie

Проект на Закон за зачетите преводачи - Глава трета (продължение)

Чл. 10. (1) Регистърът се утвърждава от комисия в състав (служители на МВнР или друг орган, който законодателят определи) и се поддържа в актуален вид от (МВнР или друг

орган, който законодателят определи – най-добре от МВнР, като се запише и в изменения правилник за легализациите, заверките и официалните преводи на документи и други книжа).

Чл. 11. (1) Заявленията за включване в регистъра на заклетите преводачи могат да се подават по всяко време на годината.

(2) Регистърът се актуализира при всяко вписване или отписване на заклет преводач.

Чл. 12. (1) На вписаните в регистъра на заклетите преводачи съответният орган (МВнР или друг орган, който законодателят определи) издава “карта на заклет преводач” и “печат на заклет преводач” по образци, утвърдени със заповед на (Външния Министър или друго лице, законодателят определи)

(2) В картата и печата се вписват: трите имена на заклетия преводач, езиците (роден и чужд/и) и идентификационния му номер от регистъра.

(3) Идентификационният номер на заклетия преводач е поредният номер на вписването му в регистъра на заклетите преводачи, като при отписване на преводач от регистъра, срещу номера му се прави отбелязване, че е на отписан преводач. Идентификационният номер е уникален и номерата на отписаните преводачи не могат да се използват повторно за вписване на други преводачи.

Чл. 13. (1) Лице, включено в регистъра на заклетите преводачи, може да бъде отписано:

1. по негово желание;
2. ако престане да отговаря на някое от изискванията по чл. 8;
3. при смърт;
4. при неспазване на етичните правила за поведение на заклетия преводачи;

(2) Отписването се извършва с решение на съответната комисия.

10 септември 2017 г. 02:20:45

Rennie

Проект на Закон за заклетите преводачи - Глава 4-та и 5-та + допълнителни и заключ. разпоредби

Глава четвърта.

МИНИМАЛНИ ТАРИФИ ЗА ПРЕВОД, ИЗВЪРШЕН ОТ ЗАКЛЕТ ПРЕВОДАЧ

(могат да се вземат от сайта на СПБ)

Глава пета.

ЕТИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА ЗАКЛЕТИЯ ПРЕВОДАЧ

(само няколко нахвърляни идеи)

- няма право да разпространява информацията за обстоятелства, факти и документи, които са му станали известни в хода на дейността му.

- при прекратяване на дейността си не се освобождава от задължението си да пази тайна ...

- длъжен е да извърши превода добросъвестно, съобразно поставените му задачи и в определения срок.
- може да популяризира дейността си по начин и със средства, които дават вярна представа за неговата компетентност и възможностите на съответния вид превод.

Допълнителни разпоредби (също нахвърляни идеи)

(за оформянето на превода – с антетка на преводача, подпис и печат на всяка страница; декларация за верността; точно описание на всички реквизити на превеждания документ)

Заклучителни разпоредби

Правилата за провеждане на изпит, както и други неуредени въпроси, могат да бъдат уредени с наредба към този закон или с правилник за приложението му.

Приложения

Образец на карта на заклетия преводач

Образец на печат на заклетия преводач

Образец на декларация за верността на превода

КРАЙ

(всъщност – начало; оттук следва да започне обсъждане, сравняване с други закони и т.н.

Имат думата уважаемите колеги от СПБ, моля!)

10 септември 2017 г. 18:26:17

Тера

Сертификати САЕ/СРЕ и за другите езици, на чиято база понастоящем сме вписани като заклетни преводачи

Пиша това с ясното съзнание, че няма нищо общо с проекта за заверка на подписа на преводача от нотариус, но писанията по-горе направо са нагли.

Уважаема г-жо Рени Стоянова, много ми е интересно как така с лека ръка в така наречения ваш "проект" (не че е ваша работа и дано отговорните за нашата дейност от министерството вече са разбрали какво точно ви движи), хората, отговарящи на действащите понастоящем изисквания, за да бъдат вписани като заклетни преводачи и работещи от дълги години като такива (10-15 и повече), трябва да бъдат изхвърлени от бранша и лишени от правото да упражняват професията си? На какво основание сега трябва да имам Сертификат С1 или С2, за да бъде заклет преводач (какъвто съм от десетки години), когато имам САЕ/СРА или друг, валиден към момента сертификат, за чието получаване съм се явила преди 10-12-15 години на изпит, била съм вписана и съм превеждала активно 10, 12 или 15, или друг брой, години като заклет преводач, и сега - хоп, някаква си г-жа Рени Стоянова е решила, и има наглостта да предлага, че ние (вероятно стотици) преводачи, които сме вписани като заклетни преводачи на база на действащите преди това изисквания (и в повечето случаи притежаващи БЕЗСРОЧНИ сертификати за владение на език), изведнъж трябва да отговаряме на нови изисквания?!? Ами ако утре приемат Сертификат С3 или някакъв друг номер или буква, младежите, притежаващи С1 и С2, и те ли няма да могат да работят като заклетни преводачи?!? И така до безрай...Това може да го има само тук. Колеги преводачи да работят срещу колеги преводачи, и да се опитват да ги лишат от правото да упражняват професията си. В другите браншове го няма. Там са задружни и постигат каквото пожелаят. Но надеждата ми е, че има здравомислещи хора в министерството и че ще се стъпи на вече съществуващия регистър

(дори и да няма готов такъв регистър на преводачите, а само на агенциите, както вече писах по-горе, неговото изготвяне е въпрос на разчертаване на елементарна таблица в Ексел с имена и данни на преводачите, и изтриване на повтарящите се имена), ако се реши да се прави такава промяна. А ако няма, тогава има съд за правата на човека, комисия по дискриминация и който друг орган ви хрумне - които със сигурност ще решат как е възможно заклет преводач от 12 и повече години, превеждал и заверявал стотици официални документи, вече да не може да бъде такъв, защото били сменили името на сертификата, който притежава. Интересно дали ще накарат и завършилите филология да полагат новите изпити, които са били въведени след тяхното завършване в съответните университети, за да могат да работят като заклет преводачи и, въобще, за да упражняват професията си?!?

10 септември 2017 г. 21:15:05

Rennie

С 1 и С 2 са обозначения за ниво на владееене на чужд език, а не названия на сертификати

Тера, напразно се безпокоите! С 1 и С 2 са обозначения за ниво на владееене на чужд език, а не названия на сертификати. На ниво С 1 отговарят 7 сертификата за владееене на английски език, един от които е САЕ, а на ниво С 2 – пет сертификата, един от които е СРЕ. При това, сертификатите САЕ и СРЕ са само за английски език, а ниво С 1 и ниво С 2 са за всички езици. Подробна информация е налична в интернет. Търсете "Обща европейска езикова рамка".

10 септември 2017 г. 21:35:40

Anastasov

ПРОМЯНЯТА ЩЕ УЛЕСНИ ГРАЖДАНИТЕ В ПРОВИНЦИЯТА И ЩЕ СЕ НАМАЛЯТ ЦЕНИТЕ

Уважаеми преводачи,

Вече 10 човека казаха, че това тук не било форум! А какво е - портал за дискусии и мнения по определена тема. А темата в случая е важна и касае много страни, А ВИЕ СТЕ САМА ЕДНАТА ОТ ТЯХ! Другите също са важни и е важно тяхното мнение. Поне не вярвам някой от вас да си признае за измамите които в момента стават.

Всички вие споменавате за някакви ваши преводи в чужбина! Не забравяйте, че там също има преводачи, а в повечето случаи вашите никой не ги признава и заминават в кошчето. Концентрирайте се върху преводите от чужбина за България. Основно от ЕС. Голяма част от тях с Апостил. Това са основните документи, които вие превеждате. Я вие, я някои студент, кой знае, след като заверките стават на доверие. Основен проблем - централизирано и само в отдел Легализации на МВНР! Интересно, как не ви е бъркало до днес "ходенето" до МВНР, а сега ви е проблем полагането на подписа пред нотариус. Най-фрапиращото е, че вие изхождате и само от географско положение СОФИЯ. Ами преводачите и агенциите в провинцията, които след превода им оскъпяване с КУРИЕР ДО СОФИЯ и ОБРАТНО ? Сега

те няма да имат този разход + спестяват време поне от два дни в идеалния вариант. Тази стъпка, която МВнР предлага - поставяне на подписа пред нотариус цели снемането на отговорността от Министерството и улесняване на процедурата. Не може да се сравняват изобщо двата варианта:

- ПРЕДИ - Превод на страница 15 лева + 5 лева куриер + 15 заверка МВнР + 5 лева куриер = 40 лева и 3-5 дни време!

и

- СЛЕД ПРОМЯНАТА - Превод на страница 15 лева + 6 заверка при нотариус = 21 лева и дори същия ден!

Това открива пред вас дори възможност за запазване на старите цени и ви носи тройно печалба! Никой не казва да носите по 1 документ. Може да имате три цени, както и имате и в момента! За експресен превод на моя позната преди 2 месеца на акт за раждане издаден от чужбина с Апостил плати 80 лева и го получи след 4 дни. Поне така са и казали, ако е можела да чака, са и казали цена 50 лева. Естествено никой не знае и не води регистър на цените, въпреки ЧЕ Е РЕДНО ДА ИМА ОБЯВЕН ПУБЛИЧЕН ЦЕНОРАЗПИС на услугите от всеки получил правото да прави ОФИЦИАЛЕН ПРЕВОД. Защо магазините слагат етикети, ресторантите обявяват цени, хотелите публикуват колко струва стаята, А ПРИ ВАС ВСИЧКО Е ТАЙНА.... Винаги се влиза в един омагьосан кръг и давате крайна цена без АНАЛИЗ по перо за какво сме платили!

ТУК Е МЯСТОТО на държавата да изисква да има ако не фиксирана единна цена за страница ОФИЦИАЛЕН ПРЕВОД за различните езици според сложността, то поне да са задължени превеждащите и агенциите ДА СА ДЕКЛАРИРАЛИ ПУБЛИЧНО ЦЕНИРАЗПИС на услугите.

Тук се изписаха предложения за цели закони... Стават смешни. Обсъждат се най-важните теми, но да пишете цели закони...

10 септември 2017 г. 21:35:41

Anastasov

ПРОМЯНЯТА ЩЕ УЛЕСНИ ГРАЖДАНИТЕ В ПРОВИНЦИЯТА И ЩЕ СЕ НАМАЛЯТ ЦЕНИТЕ

Уважаеми преводачи,

Вече 10 човека казаха, че това тук не било форум! А какво е - портал за дискусии и мнения по

определена тема. А темата в случая е важна и касае много страни, А ВИЕ СТЕ САМА ЕДНАТА ОТ ТЯХ! Другите също са важни и е важно тяхното мнение. Поне не вярвам някой от вас да си признае за измамите които в момента стават.

Всички вие споменавате за някакви ваши преводи в чужбина! Не забравяйте, че там също има преводачи, а в повечето случаи вашите никой не ги признава и заминават в кошчето. Концентрирайте се върху преводите от чужбина за България. Основно от ЕС. Голяма част от тях с Апостил. Това са основните документи, които вие превеждате. Я вие, я някои студент, кой знае, след като заверките стават на доверие. Основен проблем - централизирано и само в отдел Легализации на МВнР! Интересно, как не ви е бъркало до днес "ходенето" до МВнР, а сега ви е проблем полагането на подписа пред нотариус. Най-фрапиращото е, че вие изхождате и само от географско положение СОФИЯ. Ами преводачите и агенциите в провинцията, които след превода им оскъпяване с КУРИЕР ДО СОФИЯ и ОБРАТНО ? Сега те няма да имат този разход + спестяват време поне от два дни в идеалния вариант. Тази стъпка, която МВнР предлага - поставяне на подписа пред нотариус цели снемането на отговорността от Министерството и улесняване на процедурата. Не може да се сравняват изобщо двата варианта:

- ПРЕДИ - Превод на страница 15 лева + 5 лева куриер + 15 заверка МВнР + 5 лева куриер = 40 лева и 3-5 дни време!

и

- СЛЕД ПРОМЯНАТА - Превод на страница 15 лева + 6 заверка при нотариус = 21 лева и дори същия ден!

Това открива пред вас дори възможност за запазване на старите цени и ви носи тройно печалба! Никой не казва да носите по 1 документ. Може да имате три цени, както и имате и в момента! За експресен превод на моя позната преди 2 месеца на акт за раждане издаден от чужбина с Апостил плати 80 лева и го получи след 4 дни. Поне така са и казали, ако е можела да чака, са и казали цена 50 лева. Естествено никой не знае и не води регистър на цените, въпреки ЧЕ Е РЕДНО ДА ИМА ОБЯВЕН ПУБЛИЧЕН ЦЕНОРАЗПИС на услугите от всеки получил правото да прави ОФИЦИАЛЕН ПРЕВОД. Защо магазините слагат етикети, ресторантите обявяват цени, хотелите публикуват колко струва стаята, А ПРИ ВАС ВСИЧКО Е ТАЙНА.... Винаги се влиза в един омагьосан кръг и давате крайна цена без АНАЛИЗ по перо за какво сме платили!

ТУК Е МЯСТОТО на държавата да изисква да има ако не фиксирана единна цена за страница ОФИЦИАЛЕН ПРЕВОД за различните езици според сложността, то поне да са задължени превеждащите и агенциите ДА СА ДЕКЛАРИРАЛИ ПУБЛИЧНО ЦЕНИРАЗПИС на услугите.

Тук се изписаха предложения за цели закони... Стават смешни. Обсъждат се най-важните теми, но да пишете цели закони...

10 септември 2017 г. 21:37:48

Anastasov

ПРЕВОД ИЗГОТВЕН В ЧУЖБИНА НА ЧУЖД ДОКУМЕНТ ПРЕДНАЗНАЧЕН ЗА ПОЛЗВАНЕ В БЪЛГАРСКО ПОСОЛСТВО/КОНСУЛСТВО

Извинения за предишния пост, не зная защо се качва два пъти! Един път натиснах бутона. Вижте часа!

Преминавам към ПРИЗНАВАНЕ НА ПРЕВОД на чужд документ предназначен за ползване в българските посолства и консулства от българските длъжностни лица. Към момента МВНР има "одобрени" по неясни критерии лица, чиито преводи приема! Не е ясно на какво основание, не е ясно какви са изискванията, а да споменавам, че една голяма част от тях дори не са публикувани никъде като такива! ЗА ПРИМЕР - Посолство Атина работи с един преводач, които дори не е упоменат на сайта на посолството! Консулството в Солун също не е записало с кого работи!

Задължително трябва в тази наредба/закон или както там го нарекат ЯСНО ДА СЕ ФОРМУЛИРА - КОИ ИМАТ ПРАВО ДА ПРЕВЕЖДАТ документи използвани за регистриране на събития, вторични документи на база на тях и прочие. Публично на всяко посолство да има секция - ОДОБРЕНИ ПРЕВОДАЧИ със записани пълни контакти, адрес и телефон за връзка, както и тяхно работно време.

От друга страна, след като Вие претендирате (преводачите), че ваши преводи "важат" в чужбина и взимате на хората пари за такива, в повечето случаи без да ги уведомите, че може би няма да им ги приемат, ТО Е РЕДНО И ДА ИМА РЕГЛАМЕНТ, гарантиращ на същите преводачи в чужбина, регистрирани към посолствата и консулствата ни, че ТЕХНИТЕ ПРЕВОДИ СЕ ПРИЗНАВАТ И НА ТЕРИТОРИЯТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ! С какво право ще са валидни в ДКП, а в България НЕ?! Ние 2 милиона българи в чужбина сме притиснати от ПРЕВОДАЧИ И МВНР и в момента за да узаконим в България едно новородено наше дете даваме над 250 лева за услуги!

МВНР изрично трябва да регламентира определени лица преводачи в чужбина към всяко едно посолство имащи право да извършват такива преводи! Цените за тези преводи също е редно да са в разумни граници, а това става само с достатъчен брой преводачи. А НЕ МОНОПОЛ, както има в доста посолство в момента!

В правилникът/законът задължително трябва да се наблегне за НАКАЗАНИЕТО при злоупотреби - пожизнена забрана на правото да превежда за преводач извършил умишлени злоупотреби с превод, а ако участва и в агенция, отнемане и на нейния лиценз, защото тя е тази гарантираща превода. А защо не и под черта на списъка с имащите право да извършват официални преводи да се записват в ЧЕРЕН СПИСЪК имената на преводачи и агенции, чието право вече е отменено, така хората няма да ги търсят и за обикновени преводи, а знаем, че всеки държи на името си. Затова МВНР, премахвайки отговорността от себе си, е редно да я зачисли на преводача изцяло! Нотариусът в случая единствено УДОСТОВЕРЯВА ЛИЧНОТО полагане на подписа на преводача върху превода. И моля стига глупости, че повечето преводачи работили друга работа... Ами това е професия, като професия, ако не можете да се издържате с нея, не я работете, ходете си там на другата работа и оставете една част от вас да се самоиздържа. В повечето нотариални кантори заверява повече от едно лице.

10 септември 2017 г. 22:10:31

harry

Защо се дава предложение за проект на закон за заклетите преводачи

„Тук се изписаха предложения за цели закони... Стават смешни. Обсъждат се най-важните теми, но да пишете цели закони... “

Г-н Анастасов, може би не сте разбрали, но най-важната тема тук е незаконосъобразността на Правилника от 1958 г., чиито изменения и допълнения обсъждаме. За съжаление, в предложените от МВнР/МС изменения и допълнения не се предвижда абсолютно нищо по въпроса да се направи Правилникът законосъобразен. Аз вече дадох предложенията си за това и няма да се повтарям. Сред незаконосъобразните разпоредби на Правилника е и поддържането на списък на преводачите само въз основа на Правилника. Това е регистрационен режим, а той се урежда САМО със закон (по-горе този въпрос също е обсъден). Именно затова е направено предложението за проект на закон за заклетите преводачи. А предложения за такъв закон се правят от много години и в това няма абсолютно нищо смешно. Всеки може да го направи, никой не е изключен от обществото, а важни са мненията, а не хората, които ги правят.

10 септември 2017 г. 22:23:59

Rennie

Разрешителен, регистрационен или лицензионен режим се установяват само със закон - 1

Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (ДВ, бр. 55 от 17.06.2003 г., последно изменен бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 20.12.2013 г.)

Чл. 4. (1) Лицензионен и регистрационен режим за извършване на стопанска дейност, както и изискване за издаване на разрешение и удостоверение или за даване на уведомление за извършване на отделна сделка или действие, се установяват само със закон.

(2) Всички изисквания, необходими за започването и за осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие, се уреждат със закон.

(3) С подзаконов нормативен акт, посочен в закон, могат да се конкретизират изискванията по ал. 2, като се осигури спазването на чл. 3, ал. 3.

Чл. 9. (1) Лицензионен режим може да се установява само за стопански дейности, които:

1. са свързани с обекти, изключителна държавна собственост съгласно чл. 18, ал. 1 от Конституцията на Република България, както и с обекти, върху които държавата осъществява суверенни права съгласно чл. 18, ал. 2 и 3 от Конституцията на Република България; или

2. пораждат повишен риск за националната сигурност или обществения ред в Република България, личните или имуществените права на гражданите или правата на юридическите лица, както и за околната среда и са посочени в списъка-приложение към закона.

(2) Когато със закон се установява нов лицензионен режим, непосочен в списъка по ал. 1, т. 2, се извършва и съответно допълнение в списъка.

Чл. 10. (1) (Доп. - ДВ, бр. 38 от 2006 г.) Лицензът се издава без срок, освен в случаите по чл. 9, ал. 1, т. 1, или когато със закон е предвидено друго.

(2) Правата по лиценза не подлежат на прехвърляне и преотстъпване.

(3) Наличието на лиценз е условие за започването и законосъобразното извършване на съответната стопанска дейност.

Чл. 11. (1) Законът, който урежда лицензионен режим, установява изчерпателно:

1. изискванията, при които може да бъде издаден лиценз, както и основанията за отказ;

2. особените правила в производството по издаване, спиране, прекратяване и отнемане на лиценза.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 20.05.2011 г.) Лицензиращият орган създава и поддържа публичен регистър, в който се вписват лицата с издадени, спрени, прекратени и отнети лицензи. В публичния регистър в отделен раздел се вписват лицата, подали заявление за издаване на лиценз, и се описват броят и видът на приложените документи. Вписването се извършва по реда на подаване на заявленията и се отбелязва движението на преписката по издаване на лиценз.

(3) (Нова - ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 20.05.2011 г.) Регистърът по ал. 2 се води при спазване изискванията на специалния закон и на Закона за защита на личните данни.

(4) (Нова - ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 20.05.2011 г.) Лицензиращият орган осигурява

безплатен достъп по електронен път до регистъра по ал. 2 съгласно Закона за електронното управление.

Чл. 12. (1) В закона, който установява лицензионен режим, се посочват изискванията, които:

1. трябва да бъдат удостоверени от друг орган;
2. се удостоверяват чрез декларация;
3. (нова - ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 20.05.2011 г.) не могат да се удостоверяват с декларация.

(2) При извършване на проверки по документи и на място се прилагат съответно чл. 19, 20, 21 и 22.

Чл. 13. (1) (Предишен текст на чл. 13 - ДВ, бр. 107 от 2003 г.) Когато е ограничен броят на лицензите, които могат да бъдат издадени за извършване на дадена стопанска дейност, лицензиращият орган е длъжен да обяви публично конкурс или търг при условия и по ред, определени със закон.

(продължава с чл. 14, 15, 16 и 17 от ЗОАРАКСД)

10 септември 2017 г. 22:40:23

Rennie

Разрешителен, регистрационен или лицензионен режим се установяват само със закон - 2

Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (ДВ, бр. 55 от 17.06.2003 г., последно изменен бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 20.12.2013 г.)

Раздел II

Регистрация

Чл. 14. (1) (Попр. - ДВ, бр. 59 от 2003 г.) При регистрацията административният орган проверява наличието на изчерпателно установените нормативни изисквания и при установяване на съответствие разрешава, без право на преценка по целесъобразност извършването на стопанската дейност.

(2) Регистрацията за извършване на стопанска дейност се изисква само когато нейното осъществяване е свързано с риск за националната сигурност или за обществения ред в Република България, за личните или за имуществените права на гражданите и на юридическите лица или за околната среда и само относно нормативни изисквания, чието

спазване може обективно да се удостовери чрез проверка по документи и/или на място.

Чл. 15. (1) (Доп. - ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 20.05.2011 г.) Регистриращият орган създава и поддържа публичен регистър, в който вписва всяко лице, за което е установил спазването на нормативните изисквания за извършване на съответната стопанска дейност, и му издава удостоверение за вписването. В публичния регистър, в отделен раздел се вписват лицата, подали заявления за регистрация, и се описват броят и видът на приложените документи. Вписването се извършва по реда на подаване на заявленията и се отбелязва движението на преписката за вписване в регистъра и издаване на удостоверение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 20.05.2011 г.) Вписването в регистъра и издаването на удостоверение са условие за започването и законосъобразното извършване на съответната стопанска дейност с изключение на случаите, когато регистриращият орган не се произнесе с изричен акт в определения срок, предвиден в специалния закон. В тези случаи се прилагат съответно чл. 28 и 29.

(3) Регистриращият орган отказва вписването в регистъра и издаването на удостоверение по ал. 1 при неспазването поне на едно от изчерпателно установените и неподлежащи на преценка за целесъобразност нормативни изисквания.

(4) Действието на регистрацията и удостоверението е безсрочно. Когато действието на регистрацията и удостоверението е ограничено със срок, той не може да бъде по-кратък от три години. При искане за продължаване на срока на регистрацията и удостоверението се прилагат съответно чл. 28 и 29.

(5) (Нова - ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 20.05.2011 г.) Регистърът по ал. 1 се води при спазване изискванията на специалния закон и на Закона за защита на личните данни.

(6) (Нова - ДВ, бр. 39 от 2011 г., в сила от 20.05.2011 г.) Регистриращият орган осигурява безплатен достъп по електронен път до регистъра по ал. 1 съгласно Закона за електронното управление.

Чл. 16. (1) Законът, който урежда регистрационен режим, установява изчерпателно:

1. изискванията, при които едно лице, което възнамерява да извършва стопанска дейност, може да бъде вписано в регистъра по чл. 15, ал. 1 и да му бъде издадено удостоверение, както и основанията за отказ;

2. особените правила в производството по вписване в регистъра по чл. 15, ал. 1 и по издаването на удостоверение;

3. особените правила за спиране и прекратяване на съответната стопанска дейност, съответно за заличаването на лицето от регистъра по чл. 15, ал. 1 и обезсилване на издаденото удостоверение.

(2) В закона, който урежда регистрационен режим, се посочват и условията по чл. 12, ал. 1.

Чл. 17. (1) Регистриращият орган не може да изисква информация за спазването на изисквания, които не са нормативно установени.

Целият Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност е наличен в интернет.

10 септември 2017 г. 23:00:17

Anastasov

БТПП се е опитала да лобира в полза на преводачите, но си личи че не е час по темата!
Уважаеми г-да от БТПП,

хубаво е едно частно сдружение с администрация подобна по брой на МВнР да си изкаже мнението но поне да имате някой специалист под ръка да ви го състави, за да не ставате смешни! Някой нещо ви е казал и вие сте надраскали един документ без грам съдържание.

Пример:

"За страните членки на Хагската конвенция се изисква печат- апостил, което означава, че след нотариалната заверка документът следва да се представи в Министерство на правосъдието за апостил. Последният е на български език, поради което - след полагането му - трябва да бъде преведен, респ .- отново нотариално заверен подписът на преводача, направил превод на апостила и представен в МВнР. Процедурата не само не се облекчава – тя става безкрайна!"

Апостил СЕ ПОСТАВЯ ВЪРХУ ДОКУМЕНТА, а не върху превода! Едва тогава се изготвя превод!

Тоест издаденият документ се заверява първо с Апостил и едва тогава е валиден за чужбина в страните по Хагската Конвенция. Едва ли някой въобще признава български превод, но това е друг въпрос. Така че не бъдете смешни с "...тя става безкрайна!" Ако вие намирате някой будала в чужбина да приема български превод от неясен преводач, превеждащ по незнани правила и критерии, както вие самите твърдите невалидни наредби, то той не би имал проблем да ви признае отново документа. Нищо не се е променила. Преводът винаги се прави върху крайният документ - **това е документът + Апостил на него! Нещо този казус**

не ви е ясно видимо. Ще се ограничи да честа останалите, ясно е нивото ви на компетентност!

10 септември 2017 г. 23:45:34

Rennie

Нивото на компетентност е много ниско - на всички ни, нека не се караме

Компетентните органи предлагат на гражданите да обсъждат изменението на незаконосъобразен псевдо-нормативен акт.

Гражданин обяснява кое в псевдо-нормативния акт с кой закон не е съобразено.

Друг предлага проектозакон за заклетите преводачи.

Стоп! Ролите са объркани. Не бива така. Редно е компетентните органи да уредят дейността на заклетите преводачи законосъобразно и отговорно. Въпросът чака решение от 27 години.

Ние, двама-трима преводача с висше образование, вече шеста година водим кореспонденция с институциите и публикуваме всички писма в интернет. Проблемите са много сериозни, но не и нерешими.

Справка:

Постижения в борбата срещу незаконното "регулиране" на преводаческата дейност от МВНР, започнала през юли 2012 г.

Посл. актуализация: 01.09.2017

Р. Стоянова

Борбата започна през юли 2012 г. с изпращане на писмо до Омбудсмана на РБ. Ангажирани са още: Съюзът на преводачите в България (СПБ), Асоциацията на преводачите (АП), Министерство на външните работи, Министерски съвет, Президентството, Върховна административна прокуратура (ВАП), Комисията за защита на конкуренцията, Комисията за конфликт на интереси и др. Цялата кореспонденция е публикувана на адрес: <http://rennie.blog.bg/novini/2013/05/12/cialata-mi-korespondenciia-s-instituciite-ot-30-07-2012-do-0.1109537>

11 септември 2017 г. 09:44:11

Anastasov

До г-жа Стоянова

Уважаема г-жо, прочел съм информацията в блога Ви и с много от нещата съм съгласен. Проблемът не е дали Правилникът ще се нарича Закон, а какво пише с него. Истината е, че до днес този проблем не се решава, защото 90% от участващите в този бизнес със златна кокошка в него, не им отърва да се реши, а голяма част от тях са в тесни отношения с бивш и

настоящ персонал на МВнР.

От друга страна и досегашните ръководства на МВнР не намираха за нужно да решат този казус, точно защото зад тази анархия те се криеха с бездействието си и се оправдаваха, че министерството е за външна политика, а не за разни си там административни услуги към два милиона българи в чужбина, основен клиент на тези агенции!

Чест прави на новият министър, г-жа Захариева, че реши да промени нещата, а точно за това тук е мястото на идеи и предложения. Някои хора се вживяха в ролите тук дори. Не, дами и господа, всеки има право на мнение, от чакащия и плащещ обикновен клиент, през извършващия и онеправдан преводач извършващ услугата, агенцията гушеща печалбата, министерството и прочие всички участващи в процеса на узаконяване и превод на документи.

Преводачите са се хванали за тяхната част, а те в случая са най-онеправдани, виновни са за клиента, а агенцията печели на техния гръб. Тук не говорим просто за преводачи, А ЗА ЛИЦЕНЗИРАНИ ОТ ДЪРЖАВАТА ЛИЦА ИМАЩИ ПРАВО ДА ПОСТАВЯТ СВОЙ ПОДПИС ВЪРХУ СВОЙ ПРЕВОД, КОИТО ЩЕ СЕ СЧИТА ЗА ОФИЦИАЛЕН ПРЕВОД ЗА ВСИЧКИ ИНСТИТУЦИИ В БЪЛГАРИЯ! България не може да гарантира вашия превод за други страни, още повече, че и те самите не желая, защото искат да запазят работата на собствените си преводачи, отделно нямат доверие към вас, отделно при проблем, къде да ви потърсят отговорност!

Концентрирайте се основно към класическия вариант, касаещ повече хора -

Преводи от ЕС с Апостил - преведени от български преводачи за ползване в България!

Този вид заверки според предложението на МВнР, не само ще става вече по-бързо, но и поевтино! Разбираемо е, вие да се биете с нокти и зъби за статуквото в което сте в момента(основно агенциите), но точно това е идеята на държавата да направи една голяма част от нещата по-лесни. Как така не ви е проблем заверката в МВнР(нормалната изисква 2 ходения), а ви е проблем еднократното явяване пред нотариус. Цената от 15-30 лева за МВнР, вече ще е 6 лева. И тук е странно къде ви е проблема. Споменатите странни казуси, които сте изброили като примери касаят единични случаи и клиенти, не казвам разбира се да не им се намери решение, но ЗАВЕРКАТА ОТ ВЪНШНО НЯМА ДА БЪДЕ ПРЕМАХНАТА, Апостил за документи в чужбина също ще може да се прави там, така че за изходящи от България документи няма да има кой знае каква промяна.

Още веднъж, не съветвам гражданите да превеждат в България документи за в чужбина. От 3 години наблюденията ми са, че стотици граждани се оплакват, че са платили за превод в България, а след това са платили за превод в чужбина!

11 септември 2017 г. 13:59:09

harry

Най-важното е Правилникът да стане законосъобразен

Всички изказани мнения, направени предложения, дадени идеи, които бяха написани като коментари на предложените от МВнР/МС изменения и допълнения на Правилника от 1958 г., биха отишли на вятъра, ако и след приемането на новия вариант на Правилника той или негови разпоредби продължат да бъдат незаконосъобразни.

11 септември 2017 г. 15:33:06

Rennie

И БТПП вече са забелязали нарушението на ЗОАРАКСД, само МВнР и МС - още не

В становището на БТПП, получено по ел. път на 08.09.2017, публикувано в pdf формат тук горе, се казва:

"5. По § 13 за промяна на чл. 18 от Правилника:

Предлаганата промяна на чл. 18 е неприемлива и следва да отпадне.

Мотиви: На първо място разпоредбата нормира стопански регулативен режим, поради което и на основание чл. 4, ал. 1 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административен контрол върху стопанската дейност, тази материя следва да бъде уредена на законово ниво. Нормирането ѝ в Правилник, нещо повече – регулирането в заповед на министъра на условията, на които следва да отговарят лицата, извършващи преводи (ал. 2 от чл. 18) прави разпоредбата незаконна."

Според мен, БТПП правилно са отбелязали нарушението на ЗОАРАКДС, но са пропуснали да отбележат, че и преди предлаганата промяна МВнР "регулираше" преводаческата дейност със заповеди и поставяне на условия по тяхно усмотрение.

В продължение на цели 27 години такива важни въпроси, като извършването и заверяването на официалните преводи, касаещи международния документооборот, са били уреждани незаконосъобразно – уж въз основа на правилника за легализациите, заверките и преводите от 1958, посл. изм. през 1990, а всъщност – със заповеди на външния министър и с устни нареждания.

Така – със заповед – е станала "пререгистрацията" на агенциите през 2001 по случай влизането в сила за България на Конвенцията за апостила.

Пак така – със заповед – през 2012 външният министър се опита да "въведе ред" в преводаческия бранш, вместо да изпълни Решение на МС № 808/12 за уреждане статута на заклетия преводач.

Сега, през 2017, напълно забравили за решението на МС от 2012, МВнР и МС ни сервират поредната порция административен произвол.

Както правилно отбелязва г-н Анастасов, "Тук не говорим просто за преводачи, А ЗА ЛИЦЕНЗИРАНИ ОТ ДЪРЖАВАТА ЛИЦА ИМАЩИ ПРАВО ДА ПОСТАВЯТ СВОЙ ПОДПИС ВЪРХУ СВОЙ ПРЕВОД, КОИТО ЩЕ СЕ СЧИТА ЗА ОФИЦИАЛЕН ПРЕВОД ЗА ВСИЧКИ ИНСТИТУЦИИ В БЪЛГАРИЯ!"

Аз питам - кой още не е разбрал, че статут на "ЛИЦЕНЗИРАНИ ОТ ДЪРЖАВАТА ЛИЦА ИМАЩИ ПРАВО ДА ПОСТАВЯТ СВОЙ ПОДПИС ВЪРХУ СВОЙ ПРЕВОД, КОИТО ЩЕ СЕ СЧИТА ЗА ОФИЦИАЛЕН ПРЕВОД ЗА ВСИЧКИ ИНСТИТУЦИИ В БЪЛГАРИЯ!" се урежда единствено със закон или с поне с подзаконов акт, базиран на друг закон.

Имат думата уважаемите компетентни лица, моля!